

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/576**z dnia 10 kwietnia 2019 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 13 sierpnia 2018 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki („państwa, których dotyczy postępowanie”). Zawiadomienie o wszczęciu opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 29 czerwca 2018 r. przez Fertilizers Europe („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 50 % łącznej unijnej produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które zostały uznane za wystarczające, aby uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/455 z dnia 20 marca 2019 r. ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja poddała przywóz produktu objętego postępowaniem rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5a rozporządzenia podstawowego.

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, władze Federacji Rosyjskiej („Rosja”), Trynidadu i Tobago („TT”) oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”), znanych importerów i stowarzyszenia reprezentujące interesy użytkowników oraz inne stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia, a także zaprosiła ich do wzięcia udziału w tym dochodzeniu.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (6) Współpracujący producenci eksportujący w Rosji i USA twierdzili, że skarżący nie mają podstaw do wniesienia skargi i że nie istnieją wystarczające dowody na istnienie dumpingu i szkody, które pozwalałyby na wszczęcie dochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Dz.U. C 284 z 13.8.2018, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 79 z 21.3.2019, s. 9.

- (7) Komisja odrzuciła oba te argumenty. Komisja dokonała kontroli krzyżowej i potwierdziła wnioski zawarte w notatce do akt w sprawie legitymacji procesowej udostępnionej do wglądu zainteresowanym stronom, zgodnie z którą skargę złożono w imieniu producentów reprezentujących ponad 50 % całkowitej unijnej produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu. Komisja zbadała ponadto skargę zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego i uznała, że przesłanki do wszczęcia dochodzenia zostały spełnione, tj. że adekwatność i dokładność materiału dowodowego przedstawionego przez skarżącego są wystarczające. Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wniosek zawiera dostępne składającemu informacje dotyczące zawartych w nim czynników. Jak wynika z przedstawionych dowodów, co potwierdza własna ocena Komisji, wymóg ten został spełniony.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (8) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że może przeprowadzić kontrolę wyrywkową zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja stwierdziła, że podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczonej liczby producentów unijnych, dokonując kontroli wyrywkowej, oraz że tymczasowo wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała wstępną próbę na podstawie zgłoszonej produkcji i wielkości sprzedaży w Unii przez producentów unijnych w kontekście analizy sytuacji przeprowadzonej przed wszczęciem postępowania. Dobrana w ten sposób wstępna próba składała się z trzech producentów unijnych, którzy – zgodnie z dostępnymi informacjami – odpowiadają za około 70 % produkcji i sprzedaży w Unii. Szczegółowe informacje dotyczące tej wstępnej próby dołączono do akt do wglądu dla zainteresowanych stron, a Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag.
- (10) Krótco po wszczęciu postępowania jeden z producentów objętych wstępną próbą, Yara Sluiskil B.V., poinformował Komisję, że nie chce współpracować. Dwóch producentów unijnych przesłało ponadto odpowiedzi w ramach analizy sytuacji przeprowadzonej przed wszczęciem postępowania po publikacji zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Komisja wzięła pod uwagę przekazane przez tych producentów unijnych dane dotyczące produkcji i sprzedaży w celu ustalenia ostatecznej próby.
- (11) Kilka zainteresowanych stron przedłożyło dalsze uwagi dotyczące wstępnej próby. Komisja uwzględniła te uwagi i wyjaśniła w notatce dodanej do dokumentacji udostępnionej do wglądu w dniu 5 września 2018 r., dlaczego uwagi te nie mają wpływu na dobór ostatecznej próby.
- (12) Utrzymano zatem podejście Komisji do stosowania kontroli wyrywkowej, zgodnie z art. 17 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (13) Biorąc pod uwagę, że Yara Sluiskil B.V. nie wyraził chęci współpracy, Komisja postanowiła zastąpić tego producenta przedsiębiorstwem OCI Nitrogen. Ostateczna próba producentów unijnych – składająca się z przedsiębiorstw: AB Achema, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A. i OCI Nitrogen B.V. – stanowiła ponad 50 % łącznej produkcji unijnej i wielkości sprzedaży produktu podobnego. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

1.4.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (14) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (15) Kilku importerów niepowiązanych zgłosiło się jako zainteresowane strony, chociaż tylko trzech z nich podało wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Z uwagi na niewielką liczbę otrzymanych odpowiedzi Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. Wszystkich trzech importerów poproszono o wypełnienie kwestionariusza.

1.4.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Rosji, TT i USA

- (16) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich znanych producentów eksportujących w Rosji, TT i USA o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Komisja zwróciła się ponadto do misji dyplomatycznej Federacji Rosyjskiej w Unii Europejskiej, misji dyplomatycznej Trynidadu i Tobago w Unii Europejskiej i misji dyplomatycznej Stanów Zjednoczonych Ameryki w Unii Europejskiej o wskazanie producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłoby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

- (17) Dwóch producentów eksportujących w Rosji, jeden producent eksportujący w TT i jeden producent eksportujący w USA przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby.
- (18) Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi ze strony producentów eksportujących Komisja postanowiła, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.
- (19) Pismem z dnia 21 sierpnia 2018 r. poinformowano wszystkich znanych producentów eksportujących objętych postępowaniem oraz władze państw, których dotyczy postępowanie, o doborze przedsiębiorstw, które miały zostać objęte dochodzeniem. Nie otrzymano żadnych uwag.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (20) Komisja rozesłała kwestionariusze do trzech producentów unijnych objętych próbą, skarżącego, trzech importerów niepowiązanych, którzy się zgłosili, czterech producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz wszystkich stowarzyszeń użytkowników i podmiotów gospodarczych, którzy się zgłosili i złożyli wniosek o przesłanie kwestionariusza.
- (21) W skardze skarżący przedstawił wystarczające dowody na wystąpienie zakłóceń handlu surowcami w Rosji w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. W związku z tym, jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dochodzenie obejmuje te zakłócenia handlu surowcami w celu ustalenia, czy należy stosować przepisy art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Rosji. Z tego powodu Komisja przesłała dodatkowy kwestionariusz rządowi Rosji.
- (22) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą, Fertilizers Europe, trzech importerów niepowiązanych, czterech producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz siedemnastu różnych podmiotów gospodarczych, w tym niektórych reprezentujących interesy użytkowników.
- (23) Odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano również od rządu Rosji. Odpowiedź rządu Rosji była jednak w znacznym stopniu niekompletna i nie zawierała podstawowych informacji, których Komisja potrzebowała do zbadania zarzutów dotyczących występowania zakłóceń handlu surowcami w Rosji oraz do oceny, czy cło niższe od marginesu dumpingu wystarczyłoby do usunięcia szkody. Rząd Rosji nie odpowiedział na wniosek Komisji dotyczący weryfikacji na miejscu danych przedstawionych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (24) Dwoma pismami z dnia 22 października 2018 r. i z dnia 19 grudnia 2018 r. Komisja poinformowała rząd Rosji o brakach w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz o braku odpowiedzi na wniosek Komisji o weryfikację dostarczonych danych. Komisja wskazała, że wobec niedostarczenia niezbędnych informacji dokona ona ustaleń w odniesieniu do występowania zakłóceń handlu surowcami w Rosji na podstawie dostępnych faktów. Rząd Rosji nie dostarczył niezbędnych informacji w odpowiedzi na te pisma.

1.6. Wizyty weryfikacyjne

- (25) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do celów tymczasowego określenia dumpingu i zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w Rosji oraz określenia wynikającej szkody i interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie wymienionych poniżej przedsiębiorstw:
- a) producenci unijni i ich stowarzyszenia:
- AB Achema, Janów, Litwa;
  - Grupa Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A., Puławy, Polska;
  - OCI Nitrogen BV, Geleen, Niderlandy;
  - Fertilizers Europe, Bruksela, Belgia;
- b) importerzy niepowiązani:
- UnionInvivo, Paryż, Francja;
  - Interore, Wavre, Belgia;
- c) producenci eksportujący:
- producenci eksportujący w Rosji:
- Grupa Acron:
- PJSC Acron („Acron”), Nowogród Wielki, Rosja (producent);
  - Agronova Belgorod („Agronova”), Moskwa, Rosja (krajowe przedsiębiorstwo handlowe);

Grupa EuroChem:

- Novomoskovsky Azot, JSC, Nowomoskowsk, Rosja (producent);
- Nevinnomyssky Azot, JSC, Niewinnomyssk, Rosja (producent);
- EuroChem Trading Russia, Moskwa, Rosja (krajowe przedsiębiorstwo handlowe);
producent eksportujący w TT:
  - Methanol Holdings (Trinidad) Limited („MTHL”), Point Lisas, TT;
- producent eksportujący w USA:
  - CF Industries Holdings, Inc. („CFI”), Deerfield, Illinois, USA;

d) importerzy powiązani:

- Acron France SAS („Acron SAS”), Paryż, Francja (importer powiązany z Grupą Acron);
- EuroChem Agro GmbH, Mannheim, Niemcy (importer powiązany z grupą EuroChem);
- EuroChem Agro France SAS, Paryż, Francja (importer powiązany z grupą EuroChem);
- Helm AG („HAG”), Hamburg, Niemcy (importer powiązany z MHTL);
- Helm Engrais France („HEF”), Paryż, Francja (importer powiązany z MHTL);

e) eksporterzy powiązani:

- Acron Switzerland AG („Acron AG”), Baar, Szwajcaria (eksporter powiązany z Grupą Acron);
- EuroChem Trading GmbH, Zug, Szwajcaria (eksporter powiązany z grupą EuroChem).

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (26) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2017 r. do dnia 30 czerwca 2018 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**2.1. Produkt objęty postępowaniem**

- (27) Produktem objętym postępowaniem są mieszaniny mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym pochodzące z Rosji, TT i USA, obecnie objęte kodem CN 3102 80 00 („produkt objęty postępowaniem” lub „mieszaniny mocznika i azotanu amonu”).
- (28) Mieszaniny mocznika i azotanu amonu są płynnym nawozem azotowym.
- (29) Zawartość azotu jest najważniejszą właściwością produktu objętego postępowaniem. Może ona stanowić 28–32 % mieszanin mocznika i azotanu amonu. Taki zakres zawartości uzyskuje się zwykle poprzez dodanie do roztworu większej lub mniejszej ilości wody. Zawartość azotu w większości przywożonych roztworów wynosi zazwyczaj 32 %. Mieszaniny mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 32 % są bardziej skoncentrowane niż mieszaniny mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 30 % lub mniej, w związku z czym koszty ich transportu są niższe. Niezależnie od zawartości azotu uznaje się jednak, że wszystkie roztwory mocznika i azotanu amonu mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne, w związku z czym stanowią jeden produkt.

2.2. Produkt podobny

- (30) Mieszaniny mocznika i azotanu amonu są produktami towarowymi, a ich jakość i podstawowe właściwości fizyczne są identyczne niezależnie od kraju pochodzenia. Producenci unijni oferują mieszaniny mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 28–32 %.
- (31) W toku dochodzenia wykazano, że takie same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem;
  - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynkach krajowych państw, których dotyczy postępowanie; oraz
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (32) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (33) Jeden producent unijny podkreślił, że po dodaniu innych substancji („dodatków”, w szczególności siarczanu amonu, ale potencjalnie również innych substancji) do mieszanin mocznika i azotanu amonu powstała mieszanina nadal jest mieszaniną mocznika i azotanu amonu oraz jest objęta kodem CN 3102 80 00. Dochodzenie wykazało, że powszechną praktyką jest dodawanie dodatków w niewielkich ilościach i że powstały produkt nadal uważa się na rynku za mieszaninę mocznika i azotanu amonu.
- (34) Komisja na tym etapie postanowiła zatem wyjaśnić, że zakres definicji produktu objętego dochodzeniem obejmuje mieszaniny mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym, które mogą zawierać dodatki, chyba że dodatki są tego rodzaju i w tej ilości, iż mieszaninę można zaklasyfikować do innego kodu CN.

3. DUMPING

3.1. Rosja

3.1.1. Producenci eksportujący

- (35) Z ustaleń poczynionych w toku dochodzenia wynika, że w Rosji istniały trzy grupy przedsiębiorstw, które produkowały mieszaniny mocznika i azotanu amonu w okresie objętym dochodzeniem: Grupa Acron, Grupa Eurochem i KuibyshevAzot. Dwie pierwsze grupy wywoziły mieszaniny mocznika i azotanu amonu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Obie grupy współpracowały w toku dochodzenia.
- (36) W przypadku Grupy Acron działalność w Rosji prowadził jeden producent mieszanin mocznika i azotanu amonu. Sprzedaż krajowa produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem odbywała się bezpośrednio na rzecz klientów niepowiązanych, a pośrednio również za pośrednictwem jednego powiązanego krajowego przedsiębiorstwa handlowego. Sprzedaż eksportowa do Unii w okresie objętym dochodzeniem odbywała się bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów lub pośrednio za pośrednictwem eksportera powiązanego mającego siedzibę w Szwajcarii albo importera powiązanego mającego siedzibę we Francji.
- (37) W przypadku Grupy Eurochem działalność w Rosji prowadziło dwóch producentów mieszanin mocznika i azotanu amonu. Sprzedaż krajowa produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem odbywała się w całości za pośrednictwem jednego z dwóch powiązanych krajowych przedsiębiorstw handlowych. Sprzedaż eksportowa do Unii w okresie objętym dochodzeniem odbywała się wyłącznie za pośrednictwem eksportera powiązanego mającego siedzibę w Szwajcarii, a następnie za pośrednictwem importera powiązanego mającego siedzibę w Niemczech. Niemiecki importer powiązany następnie dokonywał dalszej sprzedaży bezpośrednio na rzecz niepowiązanych klientów albo za pośrednictwem jednego z trzech powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę w Bułgarii, Francji i Hiszpanii. To ostatnie przedsiębiorstwo nadal dokonywało pewnej części swojej sprzedaży za pośrednictwem innego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, które również miało siedzibę w Hiszpanii.

3.1.2. Wartość normalna

- (38) Aby obliczyć wartość normalną, Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących jest reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W toku dochodzenia stwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwo Acron produkowało i sprzedawało na rynku krajowym oraz wywoziło do Unii wyłącznie mieszaniny mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 32 %. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (39) Na tej podstawie ustalono, że sprzedaż produktu podobnego przez Acron na rynku krajowym nie jest reprezentatywna.
- (40) Ponieważ produktu podobnego nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja skonstruowała wartość normalną dla Acron zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (41) Wartość normalną skonstruowano zatem poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracującego objętego próbą producenta eksportującego przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
  - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.

- (42) Koszty produkcji wykorzystane do skonstruowania wartości normalnej zostały dostosowane zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w motywach 52–55 i 59–60.
- (43) W przypadku Eurochem na podstawie badania reprezentatywności opisanego w motywie 38 stwierdzono, że produkt podobny jest sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym. W toku dochodzenia ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem Eurochem produkował i sprzedawał na rynku krajowym oraz wywoził do Unii tylko jeden rodzaj produktu, tj. mieszaniny mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 32 %. Komisja nie musiała zatem analizować, czy wielkości sprzedaży krajowej w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, były reprezentatywne.
- (44) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (45) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej tego jednego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowi ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (46) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (47) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
  - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (48) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że mniej niż 15 % całej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była niższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.
- (49) Koszty produkcji, stanowiące część kosztów produkcji wykorzystanych do badania zwykłego obrotu handlowego („badanie zwykłego obrotu handlowego”) opisanego w motywach 45–48, zostały skorygowane zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w motywach 52–55 i 59–60.
- (50) Eurochem twierdził, że przy obliczaniu krajowej ceny sprzedaży netto należy zastosować dodatkowe odliczenie w odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez powiązane krajowe przedsiębiorstwo handlowe oraz w odniesieniu do części kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez dwóch producentów z tej samej grupy. Eurochem twierdził, że koszty te wynikają z innego poziomu handlu w ramach sprzedaży krajowej w porównaniu ze sprzedażą eksportową, a mianowicie z faktu, że za pośrednictwem swoich powiązanych przedsiębiorstw handlowych większość sprzedaży krajowej jest dokonywana na rzecz rolników.
- (51) Takie odliczenie nie odzwierciedlałoby jednak właściwie krajowej ceny sprzedaży netto, w przypadku której zazwyczaj nie odejmuje się kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ponoszonych przez powiązane krajowe przedsiębiorstwa handlowe i przez producentów, aby właściwie odzwierciedlała ona cenę płaconą lub należną w warunkach pełnej konkurencji na rynku krajowym. Argument ten został zatem odrzucony.

- (52) Gaz ziemny jest głównym surowcem w procesie wytwarzania mieszanin mocznika i azotanu amonu oraz stanowi znaczny odsetek, tj. ponad 50 %⁽⁴⁾, całkowitych kosztów produkcji. W następstwie wniosku skarżącego i ustaleń z poprzednich dochodzeń dotyczących nawozów pochodzących z Rosji Komisja zbadała, czy koszty gazu ziemnego związane z produkcją produktu objętego postępowaniem zostały stosownie odzwierciedlone w zapisach rosyjskich producentów eksportujących, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (53) W toku dochodzenia stwierdzono, że ceny gazu ziemnego w Rosji są regulowane przez państwo w drodze praw federalnych oraz opierają się na celach politycznych. Ceny gazu ziemnego w Rosji nie odzwierciedlają normalnych warunków rynkowych. W normalnych warunkach rynkowych ceny są zazwyczaj ustalane w oparciu o koszty produkcji i oczekiwania dotyczące zysku. W Rosji ceny ustalane przez państwo mają natomiast bezpośrednie zastosowanie do Gazpromu, rosyjskiego dostawcy gazu będącego własnością państwa. Gazprom jest największym dostawcą gazu w państwie, a jego udział w rynku przekracza 50 %, a zatem ustala ceny. W toku dochodzenia potwierdzono to zachowanie w zakresie ustalania cen, w ramach którego wszyscy inni dostawcy gazu prowadzą sprzedaż po podobnie niskich cenach. Gazprom jest ponadto właścicielem rurociągów, przez które cały gaz, w tym gaz dostarczany przez niezależnych producentów, jest transportowany po stawkach, które są również regulowane.
- (54) Jeżeli chodzi o dostosowanie cen gazu, rząd Rosji oraz dwóch rosyjskich współpracujących producentów eksportujących przedstawiło następujące uwagi:
- a) ceny gazu ziemnego w Rosji nie są zniekształcone, ponieważ odzwierciedlają normalne warunki rynkowe, w których ceny są zasadniczo ustalane na podstawie kosztów produkcji oraz oczekiwań dotyczących zysków; mianowicie cena regulowana obejmuje wszystkie koszty Gazpromu;
  - b) nawet jeżeli okazałoby się, że regulowana cena krajowa gazu ziemnego ustalana przez Gazprom jest zniekształcona, dostosowanie cen gazu powinno być stosowane wyłącznie w odniesieniu do ceny gazu z wyłączeniem kosztów transportu;
  - c) nie należy dokonywać żadnych dostosowań cen gazu ziemnego zakupionego od dostawców krajowych niezależnych od Gazpromu; oraz
  - d) cena Waidhaus nie jest właściwym wskaźnikiem kosztów rynkowych gazu ziemnego.
- (55) W odpowiedzi te uwagi Komisja wstępnie stwierdziła, że:
- a) ustalenia poczynione w toku dochodzenia nie uzasadniają twierdzenia, że regulowana cena krajowa obejmuje wszystkie koszty poniesione przez Gazprom. Chociaż ze zbadanego sprawozdania finansowego Gazpromu wynika, że jest to przedsiębiorstwo rentowne, zyski są generowane przez realizowaną przez nie sprzedaż eksportową, dzięki temu, że ceny eksportowe są znacznie wyższe od cen krajowych. Przy obliczaniu poziomu regulowanej ceny krajowej⁽⁵⁾ uwzględnia się ponadto jako jeden z czynników prognozowane zyski z dostaw gazu przeznaczonego na wywóz. W związku z tym można założyć, że gdyby Gazprom prowadził wyłącznie sprzedaż krajową, nie byłby on rentowny. W tym zakresie Komisja zauważyła, że ze względu na brak współpracy ze strony rządu Rosji Komisja nie może przeanalizować szczegółowych informacji dotyczących obliczenia krajowej ceny regulowanej dla Gazpromu w okresie objętym dochodzeniem. Komisja stwierdziła więc, że interwencja rządu Rosji na rynku gazu ma wpływ na wiarygodność kosztów wykazanych przez Gazprom. W rzeczywistości, gdyby taka interwencja nie miała miejsca, Gazprom działałby na zwykłych zasadach komercyjnych, w oparciu o zwrot kosztów i zysk, również w odniesieniu do sprzedaży krajowej. Komisji nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących o tym, że ceny gazu ziemnego były przedmiotem swobodnych negocjacji między dwoma współpracującymi producentami eksportującymi i ich dostawcami, którzy muszą stosować regulowaną cenę krajową;
  - b) z informacji otrzymanych od rosyjskich współpracujących producentów eksportujących⁽⁶⁾ wynika, że państwo rosyjskie reguluje również wysokość stawek przesyłowych (w tym stawek obowiązujących niezależne przedsiębiorstwa), jeżeli wykorzystywane są gazociągi będące własnością Gazpromu⁽⁷⁾. Państwo rosyjskie reguluje również ceny usług wsparcia logistycznego oraz opłaty za dostawy i usługi;
  - c) jak wyjaśniono w motywie 53, z uwagi na dominującą pozycję Gazpromu na rosyjskim rynku gazu niezależni dostawcy gazu dostosowują swoje ceny do ceny regulowanej i w ten sposób prowadzą sprzedaż po cenach na podobnie niskich poziomach. Potwierdza to również zbadane sprawozdanie finansowe największego prywatnego dostawcy gazu ziemnego w Rosji – Novateku⁽⁸⁾;

⁽⁴⁾ Na podstawie pierwotnej ewidencji kosztów rosyjskich przedsiębiorstw przed „dostosowaniem cen gazu”.

⁽⁵⁾ Art. 11 i 14 rezolucji rządu nr 1021 z dnia 29 grudnia 2000 r.

⁽⁶⁾ Oświadczenie Acronu z dnia 22 października 2018 r., które stanowi zaktualizowaną wersję prezentacji rządu Rosji przygotowanej na potrzeby prowadzonego przez USA dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego płaskich wyrobów ze stali walcowanych na zimno pochodzących z Federacji Rosyjskiej.

⁽⁷⁾ W praktyce oznacza to wszystkie gazociągi w Rosji, z wyjątkiem niektórych niewielkich połączeń lokalnych między fabryką a rurociągiem głównym.

⁽⁸⁾ Zob. zbadane sprawozdanie roczne Novateku za rok 2017 (s. 71) – otwarty dowód C-9-2 w załączniku O odpowiedzi na kwestionariusz udzielonej przez Eurochem (NAK).

- d) we wcześniejszych dochodzeniach, w ramach których dokonano dostosowania cen gazu, za odpowiednią wartość odniesienia uznano cenę Waidhaus⁽⁹⁾. W okresie objętym dochodzeniem poziom ceny Waidhaus był ponadto zbliżony do innych istotnych notowań cenowych w Europie (brytyjski wskaźnik Heren NBP, niderlandzki wskaźnik TTF DA Heren)⁽¹⁰⁾. Komisja uznała też, że cena obowiązująca w Stanach Zjednoczonych (amerykański wskaźnik Henry Hub), którą zainteresowane strony z Rosji zaproponowały jako alternatywną wartość odniesienia, nie byłaby właściwa, biorąc pod uwagę różne regiony geograficzne, różne rodzaje źródeł gazu ziemnego (np. gaz łupkowy) oraz ograniczone możliwości USA w zakresie wywozu gazu ziemnego w postaci gazowej (sprężony gazu ziemny lub CNG).
- (56) Rząd Rosji i rosyjscy współpracujący producenci eksportujący powołali się ponadto na niedawne orzeczenie zespołu orzekającego WTO w sporze między Rosją a Ukrainą w sprawie DS493 – Ukraina – środki antidumpingowe dotyczące azotanu amonu, który to zespół odrzucił dostosowanie cen gazu dokonane przez Ukrainę.
- (57) Należy zauważyć, że sprawozdanie zespołu orzekającego WTO w sprawie DS493 dotyczy sporu między Rosją a Ukrainą, w którym Rosja zakwestionowała ustalenia dokonane przez Ukrainę. Unia nie była zaangażowana w tę sprawę. Jak zauważył zespół orzekający w tej sprawie, kwestia tego, czy dokumentacja eksporterów lub producentów odzwierciedla w sposób uzasadniony koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, jest kwestią, którą należy oceniać indywidualnie dla każdego przypadku, uwzględniając dowody, jakimi dysponuje organ prowadzący dochodzenie, oraz ustalenia, do jakich prowadzi⁽¹¹⁾. Chociaż fakt ten już sam w sobie wskazuje na brak związku sprawozdania zespołu orzekającego z prowadzonym dochodzeniem, Komisja zauważa ponadto, że sprawozdanie to jest obecnie przedmiotem odwołania. Dlatego Komisja odrzuca uwagę dotyczącą sprawozdania zespołu orzekającego.
- (58) Ze wszystkich tych powodów Komisja odrzuciła te argumenty i uznała, że dostosowanie cen gazu jest uzasadnione na mocy art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, co potwierdził Trybunał Sprawiedliwości⁽¹²⁾.
- (59) Na podstawie tych ustaleń Komisja, podobnie jak w poprzednich dochodzeniach dotyczących nawozów pochodzących z Rosji, dostosowała rosyjskie koszty gazu ziemnego, zastępując zniekształconą rosyjską cenę krajową niekształconą międzynarodową ceną odniesienia („dostosowanie cen gazu”). Jako cenę odniesienia Komisja zastosowała tzw. cenę Waidhaus, która jest ceną wywożonego gazu rosyjskiego na granicy niemiecko-czeskiej. Cena została odpowiednio dostosowana do poziomu *ex-works* producentów rosyjskich.
- (60) W produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu wykorzystuje się cztery kolejne pośrednie komponenty (tj. amoniak, kwas azotowy, roztwór azotanu amonu i mocznik). Gaz ziemny wykorzystywany jest do produkcji amoniaku. Po dostosowaniu kosztów gazu ziemnego w kosztach produkcji amoniaku Komisja zastąpiła dostosowane koszty produkcji amoniaku w kosztach produkcji drugiego produktu pośredniego, tj. kwasu azotowego, w której amoniak jest bezpośrednim surowcem. Ten „efekt kaskadowy” utrzymał się, pozwalając na to, aby dostosowanie cen gazu odnosiło się również do azotanu amonu, a następnie do mocznika oraz mieszanin mocznika i azotanu amonu.
- (61) Ze względu na wysoką rentowność sprzedaży krajowej Acronu dostosowanie cen gazu nie miało wpływu na wartość normalną obliczoną dla tego przedsiębiorstwa. Po dostosowaniu cen gazu wszystkie transakcje krajowe przedsiębiorstwa pozostały rentowne. Przy konstruowaniu wartości normalnej dla Acronu, jak opisano w motywie 41, wzrost kosztów produkcji był zatem dokładnie równoważony spadkiem zysku osiągniętego z rentownej sprzedaży krajowej.

3.1.3. Cena eksportowa

- (62) Jak wyjaśniono w motywach 36–37, współpracujący rosyjscy producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio do niezależnych klientów, albo za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importerzy, eksporterzy lub handlowcy.
- (63) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty dochodzeniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem sprzedawany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

⁽⁹⁾ Wyrok Sądu (ósma izba) z dnia 7 lutego 2013 r. – Eurochem Mineral i Chemical Company OAO (EuroChem MCC) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64, oraz wyrok Sądu (ósma izba) z dnia 7 lutego 2013 r. – Acron OAO przeciwko Radzie Unii Europejskiej, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

⁽¹⁰⁾ Zob. BP Statistical Review of World Energy 2018.

⁽¹¹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, *Ukraina – Środki antidumpingowe dotyczące azotanu amonu*, WT/DS493/R, pkt 7.85.

⁽¹²⁾ Wyrok Sądu (ósma izba) z dnia 7 lutego 2013 r. – Eurochem Mineral i Chemical Company OAO (EuroChem MCC) przeciwko Radzie Unii Europejskiej, T118/10, ECLI:EU:T:2013:67; wyrok Sądu (ósma izba) z dnia 7 lutego 2013 r. – Acron OAO przeciwko Radzie Unii Europejskiej, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64.

- (64) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedają, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kosztów rozcieńczenia, oraz w odniesieniu do rozsądnego zysku.
- (65) W odniesieniu do kosztów rozcieńczenia, właściwych dla niniejszej sprawy, w okresie objętym dochodzeniem rosyjscy producenci eksportujący prowadzili wywóz wyłącznie mieszanin mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 32 %. Importerzy powiązani sprzedawali jednak niezależnym klientom mieszaniny mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 32 % albo mniej. W związku z tym, w przypadku gdy produkt objęty dochodzeniem był rozcieńczany wodą w celu uzyskania niższej zawartości azotu, dostosowanie, o którym mowa w motywie 64, obejmowało również dodatkowe koszty rozcieńczenia poniesione przez powiązanego importera.

3.1.4. Porównanie

- (66) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową rosyjskich współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (67) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano dostosowań uwzględniających opłaty przywozowe i podatki pośrednie; bonifikaty, rabaty oraz różnice w ilościach; koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i koszty dodatkowe; koszty kredytu; koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne eksporterów powiązanych, w tym marżę zysku.

3.1.5. Marginesy dumpingu

- (68) W przypadku rosyjskich producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (69) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem: 31,9 % w przypadku Acronu i 34,0 % w przypadku Eurochemu.
- (70) Cena CIF stosowana do obliczania marginesów dumpingu została skonstruowana dla każdej transakcji (na podstawie cen transferowych w przypadku odsprzedazy przez powiązanego importera) na granicy, na której miała miejsce odprawa celna, a która może nie być tą samą granicą, na której towary fizycznie przekroczyły granicę Unii.
- (71) W odniesieniu do wszystkich innych potencjalnych producentów eksportujących w Rosji Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy rosyjskich producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznej wielkości wywozu – określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu – z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii.
- (72) Wywóz dokonywany przez rosyjskich współpracujących producentów eksportujących stanowił 100 % łącznego wywozu z Rosji do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie współpracującego przedsiębiorstwa, które miało najwyższy margines dumpingu, tj. Grupy Eurochem.
- (73) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Acron	31,9 %
Grupa Eurochem	34,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,0 %

3.2. Trynidad i Tobago

3.2.1. Wartość normalna

- (74) Okazało się, że MHTL – współpracujący producent eksportujący – był jedynym producentem produktu objętego postępowaniem w TT w okresie objętym dochodzeniem.
- (75) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej MHTL była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (76) Ze względu na brak sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (77) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- rzeczywistej wysokości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, mających zastosowanie do produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej ogólnej kategorii produktów, poniesionych przez MHTL na rynku krajowym w TT;
  - rzeczywistej wysokości zysków, mającej zastosowanie do produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej ogólnej kategorii produktów, osiągniętej przez MHTL na rynku krajowym w TT.
- (78) W swoim oświadczeniu po weryfikacji z dnia 12 grudnia 2018 r. MHTL zauważyło, że Komisja powinna wykorzystać koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne mające zastosowanie do produkcji i sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej ogólnej kategorii produktów, które to koszty przedsiębiorstwo to poniosło na rynku krajowym w TT. Ponieważ MHTL przedstawiło wystarczające uzasadnienie, że takie podejście byłoby zgodne z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, Komisja zaakceptowała ten argument.
- (79) Zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 lit. b) Komisja wykorzystała również zysk osiągnięty przez MHTL ze sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym tej samej kategorii produktów, o której mowa w motywie 78.

3.2.2. Cena eksportowa

- (80) W okresie objętym dochodzeniem MHTL prowadziło wywóz do Unii wyłącznie za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importerzy. Cała sprzedaż do Unii była prowadzona za pośrednictwem powiązanego importera w Niemczech. Ten powiązany importer sprzedawał produkt objęty postępowaniem niezależnym klientom w Niemczech lub przedsiębiorstwom powiązanym we Francji i Hiszpanii, które z kolei sprzedawały go niezależnym klientom na swoich rynkach krajowych.
- (81) Cena eksportowa została zatem ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywożony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, w odniesieniu do kosztów rozcieńczania i mieszania oraz w odniesieniu do rozsądnego zysku.
- (82) W odniesieniu do kosztów rozcieńczania i mieszania, właściwych dla niniejszej sprawy, w okresie objętym dochodzeniem MHTL dokonywało wywozu wyłącznie mieszanin mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 32 %. Importerzy powiązani sprzedawali jednak niezależnym klientom mieszaniny mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 32 % albo mniej. W związku z tym, w przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był rozcieńczany wodą lub mieszany z siarką w celu uzyskania niższej zawartości azotu, dostosowanie, o którym mowa w motywie 81, obejmowało również dodatkowe koszty rozcieńczania i mieszania poniesione przez powiązanego importera.

3.2.3. Porównanie

- (83) Wartość normalną i ceny eksportowe MHTL Komisja porównywała na podstawie ceny *ex-works*.
- (84) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano dostosowań w odniesieniu do bonifikat, rabatów oraz różnic w ilościach, kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych oraz kosztów kredytu.

3.2.4. Margines dumpingu

- (85) W odniesieniu do MHTL Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

- (86) Na tej podstawie wyliczono tymczasowy średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, wynoszący 55,9 %.
- (87) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących z TT, w przypadku gdyby istniały jakiegokolwiek inne podmioty poza MHTL, Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznej wielkości wywozu – określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu – z TT do Unii.
- (88) Poziom współpracy w omawianej sprawie jest wysoki, ponieważ wywóz współpracującego producenta eksportującego, mianowicie MHTL, odpowiadał 100 % łącznego wywozu z TT do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie MHTL.
- (89) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	55,9 %

3.3. Stany Zjednoczone Ameryki

3.3.1. Wartość normalna

- (90) W skardze skarżący przedstawił informacje o obecności co najmniej dwóch producentów mieszanin mocznika i azotanu amonu w USA. Dochodzenie potwierdziło obecność większej liczby producentów produktu objętego postępowaniem niż jedyny współpracujący producent eksportujący – CFI. Okazało się jednak również, że tylko CFI prowadziło wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (91) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej CFI była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez CFI była reprezentatywna.
- (92) Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem CFI prowadziło wywóz do Unii tylko jednego rodzaju mieszanin mocznika i azotanu amonu, a mianowicie mieszanin mocznika i azotanu amonu o zawartości azotu wynoszącej 32 %. Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym przez CFI, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (93) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez CFI na rynku krajowym w przypadku rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna w okresie objętym dochodzeniem.
- (94) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do przedmiotowego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (95) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.

- (96) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (97) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
  - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (98) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że 60–80 % ⁽¹³⁾ całkowitej sprzedaży krajowej rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, przyniosło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.

3.3.2. Cena eksportowa

- (99) CFI prowadziło wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów.
- (100) W takim przypadku ceną eksportową była cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3.3. Porównanie

- (101) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej CFI na podstawie ceny *ex-works*.
- (102) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dokonano dostosowań uwzględniających opłaty przywozowe i podatki pośrednie; bonifikaty, rabaty oraz różnice w ilościach; koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i koszty dodatkowe oraz koszt kredytu.

3.3.4. Margines dumpingu

- (103) W odniesieniu do CFI Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną danego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego dochodzeniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (104) Na tej podstawie wyliczono tymczasowy średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, wynoszący 37,3 %.
- (105) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących z USA, w przypadku gdyby istniały jakiegokolwiek inne podmioty poza jedynym producentem eksportującym, który współpracuje podczas dochodzenia (CFI), Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznej wielkości wywozu – określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu – z USA do Unii.
- (106) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ wywóz CFI stanowił 100 % całego wywozu z USA do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie współpracującego producenta eksportującego, mianowicie CFI.
- (107) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	37,3 %

⁽¹³⁾ Nie podano dokładnej wartości liczbowej, ponieważ są to dane dotyczące konkretnego przedsiębiorstwa.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (108) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 20 znanych producentów w Unii. Producenci ci reprezentują „przemysł Unii” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (109) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 3,9 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość w oparciu o wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu Unii, takie jak badanie na temat produkcji organizacji Fertilizers Europe oraz Fertecon (Fertecon jest uznanym dostawcą analiz rynkowych na temat światowych rynków nawozów). Jak wskazano w motywie 12, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (110) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym powiększonej o przywóz ze wszystkich państw trzecich zgodnie z danymi Eurostatu.
- (111) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	4 803 732	4 658 736	4 783 671	4 571 721
Wskaźnik	100	97	100	95

Źródło: Fertilizers Europe i Eurostat.

- (112) W okresie badanym wielkość konsumpcji w Unii ulegała wahaniom przy ogólnym spadku o 5 %. W 2016 r. i w okresie objętym dochodzeniem susza, która dotknęła kluczowe rynki mieszanin mocznika i azotanu amonu, spowodowała spadek ich zużycia przez rolników.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (113) Komisja zbadała, czy przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (114) Zgodnie z tym przepisem przywóz z więcej niż jednego państwa powinien być oceniany w sposób łączny jedynie pod warunkiem że:
- ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 i wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie jest nieznaczna; oraz
  - łączna ocena skutków przywozu jest właściwa po uwzględnieniu warunków konkurencji między produktami przywozonymi a unijnym produktem podobnym.
- (115) Marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z każdego z trzech państw, których dotyczy postępowanie, przekraczały poziom *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości w okresie objętym dochodzeniem udziały w rynku wynosiły: 13,4 % w przypadku przywozu z Rosji, 8,1 % w przypadku przywozu z TT i 16,2 % w przypadku przywozu z USA.
- (116) Warunki konkurencji między towarami przywozonymi po cenach dumpingowych z Rosji, TT i USA i między towarami przywozonymi z państw, których dotyczy postępowanie, a unijnym produktem podobnym były zbliżone. W szczególności przywożone towary konkurowały ze sobą oraz z mieszaninami mocznika i azotanu amonu wytwarzanymi w Unii, ponieważ są sprzedawane za pośrednictwem tych samych kanałów sprzedaży i podobnym kategoriom klientów. Produkt objęty postępowaniem jest towarem jednolitym, a konkurencja opierała się w dużej mierze na samej cenie.
- (117) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z Rosji, TT i USA został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

- (118) Podczas przesłuchania MHTL stwierdziło, że przywóz z TT nie powinien być łączony, ponieważ (i) ceny z TT pozostają stale wyższe od cen z USA i Rosji, (ii) w okresie badanym wielkości przywozu spadły (w przeciwieństwie do wielkości przywozu z USA i Rosji), (iii) MHTL wchodzi w skład europejskiej grupy, (iv) MHTL podąża za cenami oraz (v) TT jest krajem rozwijającym się i członkiem WTO.
- (119) Komisja odrzuciła te argumenty. Decyzję o tym, czy przywóz należy oceniać łącznie, należy podjąć na podstawie kryteriów przewidzianych w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, które w tym przypadku zostały spełnione, jak podkreślono w motywach 114–117. MHTL nie poruszyło żadnych kwestii dotyczących kwestionowania stosowności badania przywozu z TT wraz z przywozem z Rosji i USA ⁽¹⁴⁾.

4.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (120) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.
- (121) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (w tonach)	1 051 602	1 581 863	1 647 295	1 723 839
Wskaźnik	100	150	157	164
Udział w rynku	21,9 %	34,0 %	34,4 %	37,7 %
Wskaźnik	100	155	157	172
Wielkość przywozu z Federacji Rosyjskiej (w tonach)	339 075	582 906	557 966	613 491
Wskaźnik	100	172	165	181
Udział w rynku	7,1 %	12,5 %	11,7 %	13,4 %
Wskaźnik	100	177	165	190
Wielkość przywozu z Trynidadu i Tobago (w tonach)	488 392	452 194	444 290	368 178
Wskaźnik	100	93	91	75
Udział w rynku	10,2 %	9,7 %	9,3 %	8,1 %
Wskaźnik	100	95	91	79
Wielkość przywozu z USA (w tonach)	224 136	546 763	645 040	742 170
Wskaźnik	100	244	288	331
Udział w rynku	4,7 %	11,7 %	13,5 %	16,2 %
Wskaźnik	100	252	289	348

Źródło: Eurostat.

- (122) W okresie badanym przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 64 %. Wzrost udziału w rynku był jeszcze bardziej widoczny, ponieważ udział w rynku przywozu objętego dochodzeniem wzrósł o 72 % – z 21,9 % w 2015 r. do 37,7 % w okresie objętym dochodzeniem. Biorąc pod uwagę, że w tym samym okresie konsumpcja spadła o 5 %, gwałtowny wzrost udziału w rynku państw, których dotyczy postępowanie, był wyraźnie niekorzystny dla innych uczestników rynku.

⁽¹⁴⁾ Zob. również sprawozdanie panelu, UE – Obuwie (WT/DS405/R), pkt 7.403.

4.3.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (123) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Należy wyjaśnić, że poziom tych cen statystycznych może różnić się od zweryfikowanych cen współpracujących producentów eksportujących jako takich, ponieważ większość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, dokonywana jest przez importerów powiązanych.
- (124) Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (EUR/t)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Federacja Rosyjska	179	130	135	126
Wskaźnik	100	73	75	70
Trynidad i Tobago	197	151	141	140
Wskaźnik	100	77	72	71
USA	188	137	126	124
Wskaźnik	100	73	67	66
Państwa, których dotyczy postępowanie	189	138	133	128
Wskaźnik	100	73	70	68

Źródło: Eurostat.

- (125) Ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, spadły średnio o 32 %. W rzeczywistości ceny przywozu ze wszystkich trzech państw, których dotyczy postępowanie, spadły o 30–34 % w zależności od państwa. Spadek ten był szczególnie widoczny w 2016 r., kiedy spadły ceny surowców (głównie gazu). Jednak w okresie objętym dochodzeniem ceny importowe spadły o 4 %, w przeciwieństwie do cen surowców, które wzrosły.
- (126) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie; oraz
  - odpowiadających im średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym.
- (127) Komisja porównuje zwykle cenę CIF na granicy Unii producentów eksportujących z ceną *ex-works* producentów unijnych, ponieważ takie podejście zapewnia zwykle obiektywne porównanie. W toku dochodzenia ujawniono jednak, że w niniejszej sprawie występują wyjątkowe okoliczności, ponieważ w przypadku około jednej trzeciej transakcji sprzedaży producentów unijnych objętych próbą w wyniku stosowania cen sprzedaży na poziomie *ex-works* ceny przemysłu Unii nie byłyby na poziomie porównywalnym z cenami importowymi pod względem konkurencji.
- (128) W odniesieniu do takiej sprzedaży przemysłu Unii, w ramach której ponosi się fracht morski za dostawę do portów takich jak Rouen (Francja) i Gandawa (Belgia), za stosowne uznano stosowanie cen za dostawę do takiego portu zamiast obliczania cen *ex-works* tej sprzedaży. Taka sprzedaż stanowiła około 40 % sprzedaży przemysłu Unii. Podejście to uznano za bardziej właściwe niż stosowanie cen *ex-works* z następujących powodów:
- (i) mieszaniny mocznika i azotanu amonu są cieczami żrącymi, których transport do użytkowników i dystrybutorów wiąże się z wykorzystaniem specjalnych pojazdów i miejsc składowych. Koszty logistyczne wzrastają zatem do tego stopnia, że często wynoszą ponad 20 % ceny sprzedaży mieszanin mocznika i azotanu amonu sprzedawanych w Europie Zachodniej i mogą stanowić nawet 30 % ceny sprzedaży w przypadku pewnych warunków dostawy;

- (ii) dwóch największych producentów objętych próbą jest zlokalizowanych w Polsce i na Litwie, natomiast największe rynki mieszanin mocznika i azotanu amonu znajdują się w Europie Zachodniej, co oznacza, że koszty logistyczne są szczególnie wysokie i obejmują fracht morski; ci dwaj producenci konkurują w Europie Wschodniej na podstawie cen *ex-works* i CIF z przywozem rosyjskim, a w Europie Zachodniej – z cenami dostaw z Trynidadu i Tobago, Rosji i USA. W rzeczywistości zaobserwowano, że główną różnicę między ceną sprzedaży tych producentów w Europie Wschodniej i Zachodniej stanowi wysokość kosztów logistycznych i kosztów transportu;
  - (iii) wiele zainteresowanych stron, m.in. producenci eksportujący, wskazało, że głównym punktem porównania cen mieszanin mocznika i azotanu amonu w Europie Zachodniej jest cena CIF (powiększona w stosownych przypadkach o należności celne przywozowe) dostaw do portów w Rouen (Francja) i w Gandawie (Belgia);
  - (iv) w okresie objętym dochodzeniem największą część przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, dostarczono do Europy Zachodniej na podstawie CIF na dużych zbiornikowcach morskich. Dotyczyło to prawie wszystkich dostaw pochodzących z Trynidadu i Tobago oraz z USA, a także dużej części sprzedaży z Federacji Rosyjskiej;
  - (v) mieszaniny mocznika i azotanu amonu są towarem jednolitym, w związku z czym większość klientów nabywa produkt, kierując się wyłącznie ceną;
  - (vi) na poziomie dystrybutora i użytkownika końcowego identyfikowalność pochodzenia produktu objętego postępowaniem może nie być możliwa, ponieważ mieszaniny mocznika i azotanu amonu dostarczone do portów w Europie Zachodniej takich jak Rouen lub Gandawa są przechowywane w takich samych zbiornikach niezależnie od źródła; oraz
  - (vii) konkurencja pod względem sprzedaży z portu dostawy dotyczyła takich samych klientów w przypadku zarówno przywozu, jak i sprzedaży przemysłu Unii, ponieważ stosowano porównywalne międzynarodowe terminy handlowe, a towary często dostarczano klientom w tych samych pojazdach dostawczych.
- (129) W związku z tym Komisja stwierdziła, że w celu zbadania, czy występuje podcięcie cenowe, należy dostosować około jedną trzecią transakcji sprzedaży dwóch producentów unijnych objętych próbą, aby można było porównać tę sprzedaż pod względem stanowienia przez nią faktycznej konkurencji dla przedmiotowego przywozu. W przypadku dwóch trzecich sprzedaży przemysłu Unii, która to sprzedaż nie wiązała się z frachtem morskim, utrzymano zwykłą metodykę zakładającą porównanie cen CIF z cenami *ex-works*.
- (130) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podcięcia cenowego równy 3,4 % w przypadku przywozu z Rosji, 6,2 % w przypadku przywozu z TT oraz 9,9 % w przypadku przywozu z USA. Mając na uwadze, że produkt objęty postępowaniem jest towarem oraz że konkurencja opiera się w znacznym stopniu na samej cenie, a także że ceny produktu są bardzo przejrzyste (tzn. są znane na rynku), taki margines uznaje się za znaczący. Niewielka różnica cen sprawi, że nabywca zmieni dostawców. Potwierdziły to również odpowiedzi przedstawicieli użytkowników.
- (131) Z porównania cen sprzedaży w podziale według rodzaju produktu w przypadku transakcji na tym samym poziomie handlu w okresie objętym dochodzeniem wynika, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, podciął ceny przemysłu Unii o średnio 6,8 %.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (132) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w badanym okresie.
- (133) Jak wspomniano w motywie 13, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano doboru próby.
- (134) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez Fertilizers Europe. Dane te dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.

- (135) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność oraz wielkość marginesu dumpingu.
- (136) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszty jednostkowe, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (137) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	4 238 411	3 695 546	4 253 903	3 890 476
Wskaźnik	100	87	100	92
Moce produkcyjne (jednostka miary)	8 055 000	8 205 000	8 385 000	8 385 000
Wskaźnik	100	102	104	104
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	53 %	45 %	51 %	46 %
Wskaźnik	100	86	96	88

Źródło: zweryfikowana odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu stowarzyszenia Fertilizers Europe.

- (138) W Unii mieszaniny mocznika i azotanu amonu produkuje się zwykle w zintegrowanych zakładach chemicznych. W zakładach tych gaz i azot przekształca się w nawozy azotowe i inne podobne produkty przemysłowe takie jak melamina. Proces produkcji obejmuje różne etapy, takie jak produkcja amoniaku i kwasu azotowego, a zatem jest w dużym stopniu uzależniony od dostępu do źródeł gazu (głównego surowca końcowego) za pośrednictwem rurociągów lub terminali oraz jest wysoce kapitałochłonny. Producenci mogą przestawić produkcję, wytwarzając różne produkty końcowe, ale ta możliwość jest ograniczona i różni się w zależności od producenta. Zależy to od konfiguracji zintegrowanego miejsca wytwarzania oraz bazy klientów producenta. Każde przedsiębiorstwo dąży do osiągnięcia maksymalnej rentowności całego zakładu. Niniejsze dochodzenie dotyczy jednak wyłącznie mieszanin mocznika i azotanu amonu.
- (139) Ogólna produkcja mieszanin mocznika i azotanu amonu spadła w okresie badanym o 8 %. Produkcja spadła znacznie w 2016 r., gdy przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 50 % w porównaniu z rokiem poprzednim, a na popyt miała wpływ susza występująca na kluczowych rynkach mieszanin mocznika i azotanu amonu. Chociaż sytuacja poprawiła się w 2017 r., z powodu spadku cen mieszanin mocznika i azotanu amonu oraz spadku rentowności w okresie objętym dochodzeniem niektórzy producenci unijni przestawili produkcję na inne nawozy azotowe. W przypadkach gdy takie przestawienie produkcji nie było możliwe ze względów ekonomicznych, producenci unijni wstrzymali produkcję.
- (140) W okresie badanym moce produkcyjne wzrosły o 4 %, natomiast wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 12 %. Jak zauważono w motywie 138, produkcja innych produktów, które można wytwarzać przy użyciu takich samych urządzeń produkcyjnych, może mieć wpływ na moce produkcyjne, a także na wykorzystanie mocy produkcyjnych w przypadku tego rodzaju produkcji i przemysłu, a tendencje te faktycznie odzwierciedlają tę możliwość.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(141) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	3 348 196	2 796 506	2 934 634	2 645 143
Wskaźnik	100	84	88	79
Udział w rynku	69,7 %	60,0 %	61,3 %	57,9 %
Wskaźnik	100	86	88	83

Źródło: zweryfikowana odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu stowarzyszenia Fertilizers Europe.

- (142) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii obliczono na podstawie danych makro dotyczących sprzedaży stron niepowiązanych i powiązanych. Niewielka część takiej sprzedaży (około 3 % łącznej sprzedaży) polegała jednak na odsprzedaży produkcji z przywozu z różnych źródeł. Taka sprzedaż jest wyłączona z powyższych danych liczbowych dotyczących wielkości sprzedaży, ponieważ powinny one obejmować wyłącznie sprzedaż produkcji producentów unijnych. Aby uniknąć podwójnego uwzględnienia, taką odsprzedaż wykluczono również z danych liczbowych dotyczących konsumpcji w motywie 114. Na tej podstawie wielkość sprzedaży w Unii przemysłu Unii spadła w okresie badanym o 21 %. Spadek wielkości sprzedaży w tym okresie jest zbliżony do wielkości zwiększonej sprzedaży państw, których dotyczy postępowanie.
- (143) Udział w rynku przemysłu Unii spadł w okresie badanym o 17 %. Zmiany te były wynikiem niekorzystnych warunków rynkowych, szczególnie niskich cen, co oznaczało, że wielkość sprzedaży w Unii została utracona na rzecz przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

4.4.2.3. Wzrost

- (144) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku świadczą o tym, że w okresie badanym przemysł Unii nie był w stanie rozwijać się ani w ujęciu bezwzględnym, ani pod względem konsumpcji.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (145) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	2 164	2 029	2 104	2 005
Wskaźnik	100	94	97	93
Wydajność (w tonach na pracownika)	1 959	1 821	2 022	1 940
Wskaźnik	100	93	103	99

Źródło: zweryfikowana odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu stowarzyszenia Fertilizers Europe.

- (146) Z uwagi na pogarszającą się sytuację na rynku liczba pracowników przemysłu Unii spadła w okresie badanym o 7 %. Ponieważ jednak produkcja zmniejszyła się jeszcze bardziej, w okresie badanym wydajność spadła o 1 %.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu

- (147) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (148) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży <i>ex-works</i> klientom niepowiązanym w Unii (EUR/t)	176	130	127	127
Wskaźnik	100	74	72	72
Jednostkowy koszt produkcji <i>ex-works</i> (EUR/t)	146	115	123	130
Wskaźnik	100	79	84	89

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (149) W okresie badanym ceny sprzedaży spadły o 28 %, a jednostkowy koszt produkcji o 11 %. Największy spadek cen nastąpił w 2016 r., kiedy przywóz po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 50 %, a popyt był nieco słabszy. Tendencja dotycząca kosztów produkcji wynikała głównie z wahań cen gazu. Wzrostowi kosztów w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem nie towarzyszyły jednak odpowiednie wzrosty cen sprzedaży produktu podobnego, które obniżały się zatem jeszcze bardziej.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (150) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	24 876	24 323	27 143	27 410
Wskaźnik	100	98	109	110

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (151) Średnie koszty pracy na pracownika producentów unijnych objętych próbą wzrosły w okresie badanym o 10 %. Koszty pracy na pracownika wzrosły zwłaszcza w 2017 r., kiedy zwiększyła się produkcja i wydajność.

4.4.3.3. Zapasy

- (152) Stan zapasów producentów unijnych objętych próbą kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	83 826	54 411	72 814	38 961
Wskaźnik	100	65	87	46
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	3,7 %	2,7 %	3,2 %	1,8 %
Wskaźnik	100	71	85	49

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (153) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego i zapasy wyrażone jako odsetek produkcji w okresie badanym zmniejszyły się. Jednak biorąc pod uwagę, że zapasy wyrażone jako odsetek produkcji są niskie w całym okresie, a stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego podlega wahaniom sezonowym, w niniejszym dochodzeniu nie uznaje się tego czynnika za znaczący wskaźnik szkody.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (154) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	14,0 %	10,0 %	1,1 %	- 3,5 %
Wskaźnik	100	71	8	- 25
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	78 775 697	39 007 376	19 727 317	5 827 513
Wskaźnik	100	50	25	7
Inwestycje (w EUR)	18 082 767	15 044 306	5 110 610	8 593 605
Wskaźnik	100	83	28	48
Zwrot z inwestycji	57,2 %	28,3 %	7,9 %	- 8,7 %
Wskaźnik	100	49	14	- 15

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (155) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność znacznie spadła w całym okresie badanym z powodu zmian średnich cen sprzedaży i kosztów produkcji opisanych w motywie 152. Z powodu rosnących od 2017 r. kosztów produkcji i niższych cen sprzedaży wynikających z przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii zaczął przynosić straty.
- (156) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowały się negatywnie w całym okresie badanym.

- (157) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym wykazał on tendencję spadkową, co odzwierciedla opisane wcześniej tendencje dotyczące rentowności i przepływów środków pieniężnych.
- (158) W okresie badanym przemysł Unii nadal dokonywał inwestycji. Inwestycje realizowano, aby zwiększyć wydajność produkcji, zmniejszyć zużycie energii oraz poprawić stan środowiska. W 2017 r. oraz w okresie objętym dochodzeniem inwestycje były jednak znacznie niższe niż w latach 2015 i 2016. Niższy poziom inwestycji wynikał z mniejszej zdolności do pozyskania kapitału, o czym świadczy pogarszająca się sytuacja dotycząca przepływów pieniężnych.

4.4.4. Wnioski dotyczące szkody

- (159) W okresie badanym przemysł Unii odnotował znaczny spadek cen sprzedaży (28 %), który wraz ze wzrostem kosztów w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem doprowadził do zmiany poziomu zysku wynoszącego w 2015 r. 14 % w straty w okresie objętym dochodzeniem. Tendencja ta doprowadziła do podobnego spadku przepływów pieniężnych, zwrotu z inwestycji i ograniczenia inwestycji. Znaczne negatywne skutki odnotowano również w przypadku wskaźników wielkości takich jak produkcja, która zmniejszyła się o 8 %, wielkość sprzedaży, która spadła o 21 %, i udział w rynku, który zmniejszył się z 69,7 % w 2015 r. do 57,9 % w okresie objętym dochodzeniem. Zmiany te sprawiły, że przemysł Unii znajdował się w trudnej sytuacji.
- (160) Nieliczne zbadane wskaźniki wykazały pozytywną zmianę. W okresie badanym moce produkcyjne nieznacznie wzrosły, ale produkcja zmniejszyła się, jak stwierdzono w poprzednim motywie. Spadły ponadto zapasy, ale ich poziom był niski w całym okresie badanym.
- (161) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (162) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te obejmują między innymi: przywóz z państw trzecich, spadek konsumpcji, zmiany na rynku (światowym) mocznika, wzrost cen gazu w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem, wyniki wywozu przemysłu Unii, wyższe koszty dla producentów unijnych oraz niektóre zakupy i sprzedaż mieszanin mocznika i azotanu amonu przez producentów unijnych.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (163) W okresie badanym przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 64 %, dzięki czemu ich udział w rynku zwiększył się o 72 %, jak przedstawiono w tabeli 2. Zmiany te miały miejsce pomimo spadku konsumpcji o 5 % w okresie badanym.
- (164) Ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, spadły średnio o 32 %. W rzeczywistości ceny wszystkich trzech państw, których dotyczy postępowanie, spadły o 30–34 % w zależności od państwa. Ten spadek cen sprzedaży był szczególnie widoczny w 2016 r., gdy równocześnie wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła o 50 % w porównaniu z 2015 r. Z porównania cen sprzedaży w podziale według rodzaju produktu w przypadku transakcji na tym samym poziomie handlu w okresie objętym dochodzeniem wynika, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, podciął ceny przemysłu Unii o średnio 6,8 %.
- (165) Oczywiste jest, że znaczny wzrost przywozu po spadających cenach odegrał istotną rolę w szybkim pogarszaniu się wskaźników gospodarczych przemysłu Unii. Dwa czynniki dotyczące produktu przyczyniły się do zwiększenia tego negatywnego wpływu. Po pierwsze, mieszaniny mocznika i azotanu amonu są towarem sprzedawanym klientom niemal wyłącznie na podstawie ceny. W związku z tym nawet niewielka różnica w cenie może mieć znaczące konsekwencje. Po drugie, mieszaniny mocznika i azotanu amonu są produktem płynnym, którego przechowywanie wymaga specjalnych zbiorników, co oznacza, że ceny rynkowe należy akceptować niedługo po terminie produkcji, niezależnie od obowiązujących wówczas kosztów produkcji.
- (166) Niskie ceny sprzedaży z państw, których dotyczy postępowanie, przyniosły największe szkody w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy koszty rosły ze względu na wyższe ceny gazu. Obniżone ceny sprzedaży przemysłu Unii, których nie można było zwiększyć zgodnie z rosnącymi kosztami w związku z presją cenową przywozu, spowodowały pogorszenie wskaźników wydajności przemysłu Unii, przez co w okresie objętym dochodzeniem odnotowano straty. W 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem kilku producentów nie mogło zatem uniknąć przerw w produkcji, a poziom inwestycji znacznie spadł. To z kolei jeszcze bardziej pogłębiło szkodę, ponieważ ciągłe inwestycje w zintegrowany zakład chemiczny są niezbędne, aby zapewnić jego przetrwanie w perspektywie długoterminowej.

- (167) Niektóre strony przywołały brak związku między wielkością przywozu a cenami sprzedaży i zyskami przemysłu Unii w takim sensie, że ceny sprzedaży i zyski przemysłu Unii były wysokie w okresach, gdy przywóz był znaczny, i odwrotnie. Kwestie poruszone w niniejszej sekcji powyżej i niezdolność przemysłu Unii do wykorzystania rynku krajowego w takim samym zakresie, w jakim robili to producenci z państw, których dotyczy postępowanie, stanowią jednak dowód istnienia szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (168) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

		2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Ogółem państwa trzecie z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość (w tonach)	403 934	280 367	201 741	202 738
	Wskaźnik	100	69	50	50
	Udział w rynku	8,0 %	5,7 %	3,8 %	4,1 %
	Wskaźnik	100	72	48	51
	Średnia cena	189	140	136	129
	Wskaźnik	100	74	72	68

Źródło: Comext.

- (169) Przywóz z państw trzecich (głównie z Białorusi, Macedonii Północnej, Serbii i Algierii) spadł o 50 % w okresie badanym, a w okresie objętym dochodzeniem udział tych państw w rynku wynosił jedynie 4,1 %.
- (170) W związku z tym stwierdzono wstępnie, że taki przywóz mógł mieć jedynie marginalny wpływ na sytuację przemysłu Unii.

5.2.2. Wyniki eksportowe przemysłu Unii

- (171) Wielkość wywozu przemysłu Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu przemysłu Unii

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	272 077	306 840	559 840	552 979
Wskaźnik	100	113	206	203
Średnia cena (EUR/t)	171	124	122	125
Wskaźnik	100	72	72	73

Źródło: Fertilizers Europe i producenci objęci próbą.

- (172) W okresie badanym sprzedaż przemysłu Unii na rynkach wywozowych zwiększyła się o około 280 000 ton. Zwiększona sprzedaż na rynku wywozowym zrekompensowała zatem jedynie niewielką część straty około 700 000 ton na rynku unijnym. Ceny wywozu przemysłu Unii były zbliżone do cen przemysłu na rynku unijnym.
- (173) Tymczasowo uznano zatem, że taki wywóz nie przyczynił się do powstania szkody, jaką odniósł przemysł Unii.

5.2.3. Konsumpcja

- (174) W trakcie dochodzenia niektóre strony stwierdziły, że przyczynami szkodliwej sytuacji przemysłu Unii były wahania konsumpcji lub niekorzystne warunki pogodowe na kluczowych rynkach. W tabeli 1 przedstawiono, że konsumpcja na rynku Unii faktycznie wahała się w okresie badanym i spadła ogółem o 5 %. Pomimo tych wahań i ogólnego spadku przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stale zwiększał się jednak w okresie badanym koszt innej przywozu i sprzedaży przemysłu Unii.
- (175) Tymczasowo uznano zatem, że zmiana popytu nie przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.4. (Światowa) cena mocznika

- (176) Niektóre strony twierdziły, że szkodliwą sytuację producentów unijnych można było przypisać światowej cenie mocznika, ponieważ cena ta doprowadziła do spadku cen mieszanin mocznika i azotanu amonu w Unii. W toku dochodzenia wykazano jednak, że nie istnieje światowa cena mocznika, która mogłaby mieć wpływ na sytuację przemysłu Unii. Istnieją niezależne podmioty publikujące ceny kasowe mocznika w różnych miejscach na całym świecie. Ceny te wykazują, że w okresie badanym między poszczególnymi miejscami występowały różnice w cenie ⁽¹⁵⁾. Ponadto – mimo że na świecie mocznik stanowi 56 % wszystkich stosowanych nawozów – mocznik nie jest nawozem preferowanym w Unii, gdzie stanowi on 19 % stosowanych nawozów.
- (177) Tymczasowo uznano zatem, że (światowa) cena mocznika nie mogła mieć znaczącego wpływu na ceny sprzedaży przemysłu Unii oraz szkodliwą sytuację, w jakiej się znalazł.

5.2.5. Wyższe koszty producentów unijnych

- (178) Kilka stron zwróciło uwagę na wzrost kosztów sprzedaży, kosztów administracyjnych i ogólnych ponoszonych przez producentów unijnych lub stwierdziło, że niektórzy skarżący producenci unijni ponoszą szkodę, ponieważ płacą wysoką cenę za gaz.
- (179) Dochodzenie nie wykazało żadnych odbiegających od normy zmian w zakresie kosztów sprzedaży, kosztów administracyjnych i ogólnych ponoszonych przez producentów unijnych objętych próbą. Jeżeli chodzi o poziom cen gazu w okresie badanym, jego zmiana nie wyjaśnia zmniejszających się w tym przypadku zysków. Wysokie ceny gazu mogłyby tłumaczyć ciągłą niezdolność do osiągnięcia odpowiednich poziomów rentowności, co nie ma w tym przypadku miejsca, ponieważ w latach 2015 i 2016 poziomy rentowności wynosiły odpowiednio 14 % i 10 %.
- (180) Uznaje się zatem, że zmiana cen gazu była okolicznością obciążającą szkody poniesionej przez niektórych producentów unijnych. Niemniej jednak, ani wzrost kosztów gazu, ani innych kosztów nie był główną przyczyną szkody. To presja cenowa, jaką wywarły przywozy z państw, których dotyczy postępowanie, uniemożliwiła przemysłowi Unii odzwierciedlenie wzrostu kosztów w poziomie cen sprzedaży.

5.2.6. Niektóre mieszaniny mocznika i azotanu amonu zakupione i sprzedane przez producentów unijnych

- (181) Kilka stron stwierdziło, że szkoda poniesiona ostatecznie przez niektórych producentów unijnych powstała z winy własnej, ponieważ niektórzy producenci unijni zakupili mieszaniny mocznika i azotanu amonu.
- (182) Dochodzenie wykazało, że niektórzy producenci unijni lub ich jednostki zależne zakupili niektóre mieszaniny mocznika i azotanu amonu od importerów lub handlowców w Unii w celu realizacji określonych zamówień lub ze względów logistycznych. Zważywszy że pochodzące z kilku źródeł mieszaniny mocznika i azotanu amonu miesza się w zbiornikach i że czasami takie zbiorniki są współdzielone przez kilku uczestników rynku, nie można wykluczyć, że producenci unijni rzeczywiście odkupili niektóre sprzedane wcześniej mieszaniny mocznika i azotanu amonu. W każdym przypadku zakup mieszanin mocznika i azotanu amonu dokonywany przez producentów unijnych był nieznaczny pod względem wolumenu w porównaniu z całkowitą sprzedażą w Unii.
- (183) Argument jednego z rosyjskich producentów eksportujących, że niektórzy producenci unijni sprzedają mieszaniny mocznika i azotanu amonu w Unii po obniżonych cenach poniżej ceny rynkowej, nie został poparty żadnymi dowodami.
- (184) W świetle powyższego wstępnie stwierdzono, że żadne z wyżej wymienionych działań nie miało znaczącego wpływu na pogarszającą się sytuację przemysłu Unii.

⁽¹⁵⁾ Zob. na przykład slajd 8 prezentacji Yara z dnia 11 września 2018 r. dostępnej pod adresem: <https://www.yara.com/siteassets/investors/057-reports-and-presentations/conferencesrs/2018/2018-09-11-yar-handelsbanken-presentation.pdf>

5.2.7. Pozostałe czynniki

- (185) W toku dochodzenia niektóre strony odniosły się do innych czynników jako przyczyn pogarszającej się sytuacji przemysłu Unii. Te inne czynniki obejmują: (i) sezonowość cen mieszanin mocznika i azotanu amonu, (ii) zmieniające się moce produkcyjne producentów unijnych, (iii) nieregularność dostaw dokonywanych przez niektórych producentów unijnych oraz (iv) platformę cyfrową, która sprzedawała nawozy w internecie po agresywnych cenach.
- (186) Dochodzenie wykazało jednak, że: (i) przeprowadzenie analizy w oparciu o okres 12 miesięcy pozwoliło stwierdzić, że wpływ sezonowości cen mieszanin mocznika i azotanu amonu jest równoważony, (ii) producenci unijni uciekają się do zmian mocy produkcyjnych jako środka ochronnego, (iii) pewne nieregularne dostawy dokonywane przez niektórych producentów unijnych były spowodowane działaniami związanymi z normalną obsługą techniczną oraz że (iv) ograniczona sprzedaż mieszanin mocznika i azotanu amonu przez internet odbywała się po podobnych cenach rynkowych.
- (187) Tymczasowo uznano zatem, że żaden z tych czynników nie przyczynił się do pogarszającej się sytuacji przemysłu Unii.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (188) W okresie badanym i w kontekście spadającej konsumpcji w Unii wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz ich udział w rynku znacząco wzrosły, podczas gdy ceny z państw, których dotyczy postępowanie, spadły średnio o 33 %. Wzrost udziału przywozu w rynku zbiegł się w czasie z podobnym spadkiem udziału w rynku przemysłu Unii. Mając na uwadze, że mieszaniny mocznika i azotanu amonu są towarami wrażliwymi na ceny, że udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wynosił 37,7 % w okresie objętym dochodzeniem oraz że przywóz ten był dokonywany po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego, przywóz ten wywołał znaczące szkodliwe skutki. Presja cenowa wywierana przez przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, na producentów unijnych była szczególnie szkodliwa w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy miał miejsce wzrost kosztów. Takie naciski spowodowały, że wskaźniki wydajności przemysłu Unii pogorszyły się, i doprowadziły do strat w okresie objętym dochodzeniem.
- (189) Analiza zawarta w motywach 171–188 powyżej wykazała, że żaden inny czynnik nie miał znaczącego wpływu na pogarszającą się sytuację przemysłu Unii.
- (190) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że istotna szkoda dla przemysłu Unii została spowodowana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a inne czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie osłabiły związku przyczynowego.
- (191) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Wpływ większości tych czynników praktycznie nie istniał, podczas gdy wpływ zmian cen gazu na niekorzystne zmiany w przemyśle Unii pod względem niskich zysków był ograniczony.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (192) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (193) W niniejszej sprawie skarżący stwierdzili istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do jednego z państw objętych dochodzeniem, a mianowicie Rosji. Ocena dotycząca Rosji znajduje się w sekcji 6.3 poniżej.
- (194) Jeden ze współpracujących rosyjskich producentów eksportujących stwierdził, że potencjalne zastosowanie przepisów art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Rosji byłoby dyskryminujące, ponieważ zakłócenia handlu surowcami w rozumieniu przywołanego artykułu miały również zastosowanie do rynków gazu ziemnego w TT i USA.
- (195) Komisja rozpatrzyła te argumenty i wstępnie stwierdziła, że:
- rzekome subsydiowanie zakupu gazu ziemnego wykorzystywanego przez producenta mieszanin mocznika i azotanu amonu w TT nie wchodzi w zakres zakłóceń handlu surowcami wymienionych w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego;
  - choćby rzekomy zakaz wywozu gazu ziemnego bez uprzedniego zezwolenia w Stanach Zjednoczonych mógłby potencjalnie wchodzić w zakres zakłóceń handlu surowcami wymienionych w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, stosowany system pozwoleń na wywóz wydaje się automatyczny, a nieznaczna opłata za pozwolenie nie ma wpływu na cenę eksportową.
- (196) W związku z tym Komisja tymczasowo odrzuciła argument dotyczący dyskryminacyjnego traktowania przy stosowaniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Rosji.

6.1. Analiza marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki

- (197) W pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń w rozumieniu w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swoje koszty produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, oraz w celu uzyskania rozsądnego zysku („zysk docelowy”).
- (198) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom zyskowności przed wzrostem przywozu z państwa objętego dochodzeniem, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji.
- (199) Jak przedstawiono w tabeli 2, w 2016 r. przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zaczął gwałtownie rosnąć. W związku z tym wszelkie marże zysku w tym celu musiałyby pochodzić z lat poprzedzających. W celu uniknięcia sytuacji, w której wykorzystano by rok o nadzwyczajnym zysku, zdecydowano się wykorzystać średnią ważoną zysku osiągniętego przez przemysł Unii w latach 2013–2015. Uzyskany w ten sposób zysk docelowy, który wyniósł 10 %, uznano za dobry zysk w normalnych warunkach konkurencji.
- (200) Jeden producent unijny objęty próbą twierdził, że Komisja powinna dodać do zysku docelowego planowane inwestycje, których nie dokonano w okresie badanym. Komisja zbadała ten argument zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Przedmiotowe przedsiębiorstwo nie było jednak w stanie przedstawić dokumentacji potwierdzającej ten argument, w związku z czym został on tymczasowo odrzucony.
- (201) Zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego jako ostatni etap Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, oraz konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2. W oparciu o dostępne dowody Komisja ustaliła dodatkowe koszty w wysokości 3,7 %, które dodano do niewyrządzającej szkody ceny. Notatka do akt w sprawie sposobu, w jaki Komisja ustaliła te dodatkowe koszty, jest dostępna w dokumentacji do wglądu zainteresowanych stron.
- (202) Koszty te obejmowały dodatkowe przyszłe koszty mające na celu zapewnienie zgodności z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS). Unijny system handlu uprawnieniami do emisji jest podstawowym elementem polityki UE mającej na celu przestrzeganie wielostronnych umów środowiskowych. Takie dodatkowe koszty wyliczono w oparciu o średnie szacunkowe dodatkowe unijne uprawnienia do emisji, które trzeba będzie nabyć w okresie obowiązywania środków. Unijne uprawnienia do emisji wykorzystane na potrzeby wyliczenia pomniejszono o bezpłatne należności i – podobnie jak w przypadku wszystkich kosztów produkcji – zweryfikowano je, aby upewnić się, że zostały one prawidłowo przypisane do produktu objętego postępowaniem. Koszty unijnych uprawnień do emisji zostały ekstrapolowane w celu uwzględnienia oczekiwanej zmienności cen w okresie obowiązywania środków. Źródłem tych przewidywanych cen jest wyciąg z bazy danych Bloomberg New Energy Finance z dnia 8 lutego 2019 r. Średnia przewidywana cena unijnych uprawnień do emisji za przedmiotowy okres wynosi 24,14 EUR/t emisji CO₂.
- (203) Na tej podstawie Komisja wyliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu Unii.
- (204) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w TT i USA, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines zaniżania cen (%)
Trynidad i Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,9	16,3
Trynidad i Tobago	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	55,9	16,3

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines zaniżania cen (%)
Stany Zjednoczone Ameryki	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	22,6
Stany Zjednoczone Ameryki	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	37,3	22,6

6.2. Analiza marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku Rosji

6.2.1. Porównanie marginesu dumpingu i marginesu zaniżania cen

- (205) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja w pierwszej kolejności zbadała w odniesieniu do Rosji, czy ustalony tymczasowo margines dumpingu będzie wyższy niż margines wystarczający do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii. W tym celu dokonano porównania średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w Rosji z ceną docelową przemysłu Unii, jak wyjaśniono w sekcji 6.1 powyżej. Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines zaniżania cen (%)
Rosja	PJSC Acron	31,9	12,5
Rosja	Novomoskovsky Azot JSC	34,0	15,8
Rosja	Nevinnomyssky Azot JSC	34,0	15,8
Rosja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,0	13,6

- (206) Ponieważ obliczony w ten sposób margines zaniżania cen był niższy od marginesu dumpingu, Komisja przeprowadziła badanie wymagane na podstawie art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

6.3. Zakłócenia handlu surowcami

- (207) Skarżący przedstawił w skardze wystarczające dowody na istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w Rosji. Zawarte w skardze dowody wskazują na to, że gaz ziemny, który stanowi znacznie więcej niż 17 % kosztu wytwarzania produktu objętego postępowaniem, podlega systemowi podwójnych cen w Rosji.
- (208) W związku z tym – zgodnie z informacją zawartą w zawiadomieniu o wszczęciu – zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego przy ocenie właściwego poziomu środków w odniesieniu do Rosji Komisja zbadała domniemane zakłócenia i wszelkie inne zakłócenia w Rosji uwzględnione w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.
- (209) Komisja określiła najpierw główne surowce wykorzystywane do produkcji produktu objętego postępowaniem przez każdego ze współpracujących producentów eksportujących. Za surowce główne uznano takie surowce, które mogą stanowić co najmniej 17 % kosztów wytwarzania produktu objętego postępowaniem.
- (210) Komisja ustaliła, że gaz ziemny jest głównym surowcem do wytwarzania produktu objętego postępowaniem. W toku dochodzenia potwierdzono, że stanowi on ponad 17 % kosztów produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu dla obu współpracujących rosyjskich producentów eksportujących, zgodnie z wymogami art. 7 ust. 2a. W przypadku obu przedsiębiorstw – na podstawie informacji przez nie dostarczonych – udział kosztu gazu w całkowitym koszcie produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu stanowił ponad 50 % przy uwzględnieniu cen gazu zgłaszanych przez przedsiębiorstwa. Po dostosowaniu cen gazu zgodnie z motywami 52–55 i 59–60 udział kosztu gazu w całkowitym koszcie produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu mieści się w przedziale 70–85 %.
- (211) Następnie Komisja zbadała, czy gaz ziemny wykorzystywany do wytwarzania produktu objętego postępowaniem został zakłócony przez jeden ze środków wymienionych w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego: systemy podwójnych cen, należności wywozowe, wywozowy podatek wyrównawczy, kontyngent wywozowy, zakaz wywozu, podatek od wywozu, wymóg uzyskania zezwolenia, minimalna cena eksportowa, obniżka kwoty

zwrotu lub wykluczenie możliwości zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT), ograniczenia w punkcie odprawy celnej dla eksporterów, wykaz kwalifikowanych eksporterów, obowiązek dostaw na rynek krajowy, prawo do wydobywania jedynie na własne potrzeby przedsiębiorstwa (*captive mining*). W tym celu Komisja przeanalizowała odpowiednie przepisy Federacji Rosyjskiej, pisma zainteresowanych stron, w tym rządu Rosji, publicznie dostępne sprawozdania i analizy ⁽¹⁶⁾, zbadane roczne sprawozdania finansowe rosyjskich dostawców gazu oraz dokumenty strategiczne rządu Federacji Rosyjskiej ⁽¹⁷⁾.

- (212) Komisja ustaliła, że jeden ze środków wymienionych pośród zakłóceń handlu surowcami w drugim akapicie art. 7 ust. 2a, a mianowicie podatek wywozowy (równy 30 %) ⁽¹⁸⁾, był stosowany i miał wpływ na sprzedaż gazu ziemnego w Rosji w okresie objętym dochodzeniem.
- (213) Ponadto właścicielowi zunifikowanego systemu przesyłowego gazu („UGSS”) przyznano wyłączne prawo do wywozu gazu w stanie gazowym. Zgodnie z przepisami prawa właścicielem UGSS może być jedynie podmiot kontrolowany przez państwo. W związku z tym Gazprom korzysta z jedynej licencji na eksport gazu ziemnego. Opisaną sytuację można zakwalifikować jako „wymogi uzyskania zezwolenia” albo „wykaz kwalifikujących się eksporterów”.
- (214) Wreszcie skarżący odniósł się do podwójnych cen gazu ziemnego jako potencjalnego zakłócenia handlu surowcami. Dochodzenie rzeczywiście dostarczyło dowodów wskazujących na stosowanie podwójnych cen gazu ziemnego w Rosji w odniesieniu do sprzedaży krajowej i eksportowej, w oparciu o wzór na cenę gazu stosowany przy ustalaniu regulowanych cen krajowych.
- (215) W tym względzie cena krajowa w Rosji jest regulowana w przypadku dostawcy gazu będącego własnością państwa, tj. Gazpromu, i nie jest regulowana w przypadku innych dostawców. Dostawcy inni niż Gazprom ściśle stosują się jednak do ceny ustalonej przez rząd Rosji dla Gazpromu, co obserwowano u producentów eksportujących objętych dochodzeniem oraz na podstawie ogólnodostępnych informacji ⁽¹⁹⁾. W zależności od roku cenę krajową ustala się za pomocą wzoru na cenę gazu lub ustala się ją w drodze indeksacji. Wskaźnik, który należy stosować, jest regularnie publikowany w prognozie rozwoju społeczno-gospodarczego rosyjskiego Ministerstwa Rozwoju Gospodarczego ⁽²⁰⁾. Wzór na cenę gazu stosuje się do obliczania odpowiedniego poziomu ceny krajowej poprzez odjęcie podatku wywozowego, międzynarodowych i krajowych kosztów transportu oraz tzw. współczynnika redukcji międzynarodowej ceny gazu ziemnego. Komisja uznała, że wpływ podwójnych cen można przypisać współczynnikowi redukcji, który jest niezależny od wpływu podatku wywozowego.
- (216) Komisja porównała cenę gazu ziemnego z ceną na reprezentatywnym rynku międzynarodowym. W toku dochodzenia potwierdzono, że cena krajowa gazu ziemnego w Rosji jest znacznie niższa – tj. ponad dwukrotnie – od ceny Waidhaus obliczonej w sposób wyjaśniony w motywach 59–60.
- (217) Jak wyjaśniono w motywie 55 lit. d), Komisja uznała cenę Waidhaus za odpowiedni punkt odniesienia dla reprezentatywnej międzynarodowej ceny rynkowej w celu oszacowania zakłócenia krajowej ceny na rynku krajowym gazu ziemnego w Rosji.
- (218) Jeden z rosyjskich producentów współpracujących twierdził, że gaz ziemny nie jest surowcem do produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu, a zatem nie może być poddany analizie na podstawie art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Zainteresowana strona, o której mowa, stwierdziła ponadto, że ze skargi nie wynika jasno, że koszt gazu ziemnego stanowił 17 % prognozy całkowitego kosztu produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu.
- (219) Jak wyjaśniono w motywie 52, gaz ziemny stanowi znacznie więcej niż 50 % kosztu wytwarzania produktu objętego postępowaniem. Fakt, że jest on stosowany do produkcji amoniaku na jednym z pierwszych etapów produkcji produktu objętego postępowaniem, jak wyjaśniono w motywie 60, nie zmienia jego charakteru jako surowca niezbędnego do wytwarzania produktu objętego postępowaniem. Obaj rosyjscy producenci mieszanin mocznika i azotanu amonu są w pełni zintegrowanymi zakładami chemicznymi i w związku z tym wykorzystują zakłócenia stwierdzone dla gazu ziemnego w celu wytwarzania produktu objętego postępowaniem. Argument ten zostaje zatem tymczasowo odrzucony.

⁽¹⁶⁾ BP Statistical Review of World Energy 2018;

Russian Oil and Gas Sector Regulatory Regime: Legislative Overview (King and Spalding 2017).

⁽¹⁷⁾ Prognozy rozwoju społeczno-gospodarczego na lata 2016–2036 (Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego Federacji Rosyjskiej).

⁽¹⁸⁾ Dekret rządu Federacji Rosyjskiej z dnia 30 sierpnia 2013 r. nr 754 w sprawie zatwierdzenia stawek wywozowych należności celnych od towarów wywożonych z Federacji Rosyjskiej poza państwa będące stronami porozumień o unii celnej.

⁽¹⁹⁾ W sprawozdaniu rocznym za 2017 r. Novatek (niezależny producent i dostawca gazu ziemnego) uznał, że regulacja cen stanowi ryzyko, stwierdzając w części poświęconej zarządzaniu ryzykiem, że jako niezależny producent gazu ziemnego Novatek nie podlega regulacji państwowej cen gazu ziemnego, ale ceny przedsiębiorstwa są pod silnym wpływem cen ustalonych przez organ federalny.

⁽²⁰⁾ Dostępne na stronie internetowej: <http://economy.gov.ru/minec/activity/sections/macro/prognoz/> (ostatnia wizyta w dniu 4 marca 2019 r.).

- (220) Uwzględniając swoją ocenę wyjaśnioną w motywach 205–215, Komisja wstępnie stwierdziła, że gaz ziemny jest przedmiotem zakłóceń w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

6.4. Interes Unii zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego

- (221) Stwierdziwszy, że w przypadku Rosji istnieją zakłócenia handlu surowcami, o których mowa w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, Komisja zbadała, czy można jednoznacznie stwierdzić, że określenie kwoty ceł tymczasowych zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego leży w interesie Unii. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich informacji istotnych z punktu widzenia dochodzenia, w tym na temat wolnych mocy produkcyjnych w państwie wywozu, konkurencji w zakresie surowców oraz wpływu na łańcuchy dostaw w przypadku przedsiębiorstw unijnych zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego. W celu przeprowadzenia tej oceny Komisja wprowadziła do kwestionariuszy konkretne pytania do wszystkich zainteresowanych stron. Skarżący i niektórzy producenci skarżący odpowiedzieli na te pytania. Kilka innych stron udzieliło odpowiedzi na te pytania, ale większość z tych odpowiedzi była niekompletna.

6.4.1. Wolne moce produkcyjne w państwie wywozu

- (222) Jeśli chodzi o mieszaniny mocznika i azotanu amonu, jak określono w motywach 141–143, zwykle produkuje się je w zintegrowanych zakładach chemicznych. W związku z tym wolne moce produkcyjne w dużej mierze zależą od konfiguracji tych zintegrowanych zakładów i od bazy klientów producenta. Celem każdego przedsiębiorstwa jest maksymalizacja rentowności całego zakładu, w związku z czym trudno jest ustalić dokładne wolne moce produkcyjne.
- (223) Mając na uwadze ten fakt oraz informacje zebrane w trakcie dochodzenia, Komisja ustaliła, że wolne moce produkcyjne w Rosji wynoszą od 330 000 do 750 000 ton rocznie, co odpowiada 7–16 % mieszanin mocznika i azotanu amonu zużywanych w Unii. Liczby te ustalono na podstawie zweryfikowanych informacji dotyczących mocy produkcyjnych otrzymanych od dwóch współpracujących rosyjskich producentów eksportujących, odpowiadających za większość produkcji w Rosji (rzeczywiste wolne moce produkcyjne z pominięciem „zmiennych mocy produkcyjnych”), oraz informacji dostarczonych przez skarżących (potencjalne wolne moce produkcyjne z uwzględnieniem zmiennych mocy produkcyjnych).
- (224) Rynek rosyjskich mieszanin mocznika i azotanu amonu ⁽²¹⁾ jest stosunkowo niewielki w porównaniu do rosyjskich zdolności produkcyjnych w odniesieniu do mieszanin mocznika i azotanu amonu ⁽²²⁾. Przy produkcji, która znacznie przewyższa konsumpcję krajową, Rosja jest eksporterem netto mieszanin mocznika i azotanu amonu.
- (225) W 2017 r. Rosja wyeksportowała na Ukrainę ponad 100 000 ton mieszanin mocznika i azotanu amonu. Po nałożeniu przez Ukrainę środków antidumpingowych na mieszaniny mocznika i azotanu amonu pochodzące z Rosji w maju 2017 r. wywóz ten można było skierować na inne bardziej interesujące rynki, w tym rynek unijny.
- (226) Potencjał eksportowy Rosji jest znaczny. Nawet jeżeli „zmiennie moce produkcyjne” producentów rosyjskich uznano za ograniczone, nie ulega wątpliwości, że od sierpnia 2018 r. wielkość przywozu mieszanin mocznika i azotanu amonu z Rosji do Unii utrzymywała tendencję wzrostową, jak przedstawiono w tabeli 2 (zob. też tabela 1 w rozporządzeniu w sprawie rejestracji). Należy również zauważyć, że na s. 9 pisma z dnia 19 września 2018 r. Eurochem przewidywał wzrost wywozu rosyjskich mieszanin mocznika i azotanu amonu w latach 2018 i 2019.

6.4.2. Konkurencja w zakresie surowców

- (227) Jak podkreślono w motywie 54 powyżej, w toku dochodzenia wykazano, że ceny gazu w Rosji są regulowane przez państwo w drodze praw federalnych oraz że ceny te nie odzwierciedlają normalnych warunków rynkowych, gdzie ceny są ustalane przede wszystkim przez koszty produkcji i oczekiwania dotyczące zysku.
- (228) Acron przedstawił prezentację na temat konkurencji na rynku gazu w Rosji (a mianowicie cen gazu, rentowności regulowanych i nieregulowanych cen oraz źródła dostaw) przygotowaną w 2016 r. przez rząd Rosji poza przedmiotowym dochodzeniem. Komisja nie uznała jednak, żeby prezentacja, o której mowa w motywach 56–57 powyżej, podważała ustalenia przedstawione w powyższym motywie.
- (229) Regulacja rynku gazu w Rosji skutkuje nienależną korzyścią na rzecz rosyjskich producentów mieszanin mocznika i azotanu amonu, ponieważ mają oni dostęp do sztucznie zaniżonych cen gazu na rynku krajowym z powodu przepisów krajowych wyjaśnionych w motywach 209–217 powyżej. Jednocześnie negatywny wpływ na producentów unijnych wywiera dyskryminacja cenowa spowodowana wspomnianymi przepisami w Rosji, co sprawia, że płacone przez nich ceny są znacznie wyższe niż ceny płacone przez rosyjskich producentów za ten sam gaz.

⁽²¹⁾ Na s. 9 udostępnionej wersji skargi znajduje się wykres przedstawiający światowy rynek mieszanin mocznika i azotanu amonu (2015). Rosyjski rynek mieszanin mocznika i azotanu amonu jest zaledwie ułamkiem w kategorii „inne” (1 705 000 ton).

⁽²²⁾ 3 280 000 ton w 2018 r. zgodnie ze s. 94 udostępnionej wersji skargi.

- (230) Komisja uważa, że w najbliższej przyszłości sytuacja ta najprawdopodobniej pozostanie bez zmian ⁽²³⁾.

6.4.3. Wpływ na łańcuchy dostaw przedsiębiorstw unijnych

- (231) Zgodnie z ustaleniami poczynionymi w toku dochodzenia oczekiwany wpływ na łańcuchy dostaw jest ograniczony. W rzeczywistości większość stron, w tym importerzy, stwierdziła, że użytkownicy końcowi mieszanin mocznika i azotanu amonu, tj. rolnicy, byłiby jedynymi stronami, na które wpływ miałby wzrost cen wynikający ze środków, biorąc pod uwagę, że w łańcuchu dostaw nie ma pośredników, którzy byłiby w stanie wchłaniać cła. Jako towar płynny i raczej jednorodny mieszaniny mocznika i azotanu amonu z kilku miejsc pochodzenia są mieszane w zbiornikach, a większość podmiotów w łańcuchu dostaw nie uwzględniła miejsca pochodzenia nabytych/wykorzystanych mieszanin mocznika i azotanu amonu. Nie przewiduje się zatem znaczącej zmiany w łańcuchach dostaw w przypadku nałożenia środków. Producenci unijni będą kontynuować produkcję mieszanin mocznika i azotanu amonu, podczas gdy oczekuje się, że przywóz z Rosji (jak również z pozostałych państw objętych dochodzeniem) będzie kontynuowany w świetle przewidywanego wzrostu popytu na mieszaniny mocznika i azotanu amonu oraz faktu, że producenci unijni mogą w ograniczonym zakresie zmieniać produkty.
- (232) Z ustaleń poczynionych w toku dochodzenia wynika, że skutki dla unijnych rolników ogółem byłyby niewielkie. Komisja stwierdziła, że mieszaniny mocznika i azotanu amonu stanowią mniej niż 1 % całkowitych kosztów rolnictwa w Unii. Wzrost cen wynikający z środków, jeżeli będzie miał miejsce, nie powinien zatem mieć znaczącego wpływu na sektor rolnictwa w całej Unii.
- (233) Biorąc pod uwagę, że mieszaniny mocznika i azotanu amonu jako nawóz obejmują bardzo zróżnicowane realia, a ich wykorzystanie znacznie się różni w zależności od uprawy, regionu itd., Komisja oceniła wpływ na gospodarstwa zajmujące się uprawą pszenicy zwyczajnej (główniej uprawy z wykorzystaniem mieszanin mocznika i azotanu amonu) we Francji (głównym państwie produkującym pszenicę w Unii), które to gospodarstwa oddzielnie wykorzystują mieszaniny mocznika i azotanu amonu jako jedyne źródło nawozów azotowych.
- (234) W tak wyspecjalizowanych gospodarstwach w 2013 r. wszystkie nawozy stanowiły 21,94 % kosztów ⁽²⁴⁾. Komisja oszacowała, że w kampanii 2017/2018 mieszaniny mocznika i azotanu amonu stanowiły do 10 % całkowitych kosztów produkcji ⁽²⁵⁾. Biorąc pod uwagę najwyższe nałożone tymczasowe cło antydumpingowe, oznaczałoby to wzrost kosztów produkcji o maksymalnie 3 % ⁽²⁶⁾, gdyby środki zostały przeniesione w tej samej proporcji. Komisja stwierdziła zatem, że środki nie miałyby nieproporcjonalnego wpływu nawet na te gospodarstwa. Wiele gospodarstw w Unii (w tym we Francji) polega ponadto na kilku uprawach.

6.4.4. Wniosek

- (235) Po dokonaniu oceny wszystkich informacji istotnych dla tego dochodzenia Komisja wstępnie stwierdziła, że w przypadku Rosji określenie kwoty ceł tymczasowych zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego leży w interesie Unii.
- (236) Po pierwsze, Komisja ustaliła przede wszystkim, że występują zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w Rosji. Po drugie, Komisja stwierdziła, że Rosja ma wolne moce produkcyjne, które można wykorzystać do zwiększenia wywozu do Unii. Komisja ponadto stwierdziła, że producenci rosyjscy uzyskują nienależną korzyść względem producentów unijnych w odniesieniu do gazu ziemnego z powodu regulacji na rynku rosyjskim. Komisja stwierdziła również, że środki nie wpłynęłyby negatywnie na łańcuch dostaw w Europie. Dokładniej rzecz ujmując, Komisja stwierdziła, że chociaż środki potencjalnie mogłyby mieć wpływ na ograniczoną liczbę rolników w Unii, wszelkie skutki byłyby ograniczone i ogólnie nie byłyby nieproporcjonalne. Komisja uznała ponadto, że przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu będzie kontynuowany, w związku z czym nie dojdzie do zakłócenia dostaw ze względu na środki. Oczekuje się, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, mający udział w rynku przekraczający 37 %

⁽²³⁾ Na przykład na s. 45 sprawozdania zarządu z działalności Grupy Azoty Zakłady Azotowe Puławy S.A. za 2018 r. przewidziano raczej stabilne ceny gazu ziemnego w Unii do 2020 r. Sprawozdanie to jest dostępne w dokumentacji udostępnionej do wglądu (t18.010219).

⁽²⁴⁾ W świetle sprawozdania z 2013 r. dotyczącego gospodarstw w UE zajmujących się uprawą zbóż opartego na danych FADN [„EU cereal farms report 2013 based on FADN data”], DG AGRI, s. 44, w gospodarstwie specjalizującym się w uprawie pszenicy zwyczajnej we Francji w 2013 r. koszty (wszystkich rodzajów) nawozów wyniosły 286 EUR/ha. 21,94 % to wynik podziału 286 EUR przez sumę kosztów operacyjnych (1 003 EUR/ha) i amortyzacji (298 EUR/ha).

⁽²⁵⁾ W świetle sprawozdania z 2013 r. dotyczącego gospodarstw w UE zajmujących się uprawą zbóż opartego na danych FADN [„EU cereal farms report 2013 based on FADN data”], DG AGRI, s. 44, w gospodarstwie specjalizującym się w uprawie pszenicy zwyczajnej we Francji w 2013 r. koszty (wszystkich rodzajów) nawozów wyniosły 286 EUR/ha. Założono zatem, że w takim gospodarstwie koszty mieszanin mocznika i azotanu amonu wyniosłyby do 200 EUR/ha (70 % z 286 EUR/ha, ponieważ nawozy azotowe stanowią 70 % wszystkich nawozów wykorzystywanych w UE), co stanowi 13 % całkowitych kosztów produkcji w 2013 r. Odsetek ten spadł po 2013 r. Biorąc pod uwagę spadek cen nawozów azotowych we Francji od 2013 r. zgodnie z danymi opublikowanymi w „Agreste Bilan conjoncturel 2017 – Décembre 2017” (zob. <http://agreste.agriculture.gouv.fr/conjoncture/bilans-annuels-conjoncturels/>), można rozsądnie założyć, że w kampanii 2017/2018 w gospodarstwie zajmującym się uprawą pszenicy zwyczajnej we Francji z wykorzystaniem mieszanin mocznika i azotanu amonu jako jedyne źródła nawozów azotowych mieszaniny mocznika i azotanu amonu stanowiły do 10 % całkowitych kosztów produkcji.

⁽²⁶⁾ Udział ten wyniósłby 5 %, jeżeli zostałyby obliczony na podstawie danych z przypisu 24.

w okresie objętym dochodzeniem, będzie kontynuowany w świetle przewidywanego wzrostu pobytu na mieszaniny mocznika i azotanu amonu oraz faktu, że producenci unijni mogą w ograniczonym zakresie zmieniać produkty. W każdym razie producenci unijni mający wolne moce produkcyjne mogą produkować znaczne ilości mieszanin mocznika i azotanu amonu.

- (237) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że w przypadku Rosji cło niższe od marginesu dumpingu nie byłoby wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii. Producenci unijni nie tylko ponoszą szkody z powodu dumpingu, ale także z powodu dodatkowych zakłóceń handlu w porównaniu z producentami eksportującymi z Rosji. W celu właściwej ochrony handlu poziom środków w odniesieniu do Rosji musi zatem odpowiadać tymczasowo ustaleniemu marginesowi dumpingu.

7. INTERES UNII

- (238) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii w odniesieniu do przywozu z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz USA, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów, użytkowników oraz innych zainteresowanych podmiotów gospodarczych.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (239) W Unii istnieje 20 znanych producentów mieszanin mocznika i azotanu amonu. Producenci unijni, którzy reprezentowali 80 % wielkości produkcji unijnej, współpracowali w ramach dochodzenia. Dwa przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw reprezentujące 30 % produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu w Unii wyraziły sprzeciw wobec tej sprawy.
- (240) Brak środków może mieć znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii pod względem spadku wielkości sprzedaży i dalszego spadku cen, obniżając w ten sposób poziom zyskowności i inwestycji. Środki umożliwiłyby przemysłowi Unii wykorzystanie potencjału na rynku unijnym, co zapewniłoby równe warunki działania, odzyskanie utraconego udziału w rynku oraz poprawę zyskowności do poziomów uznawanych za zrównoważone.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (241) Trzech importerów niepowiązanych przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Tylko dwóch z nich zgodziło się na dalszą współpracę w ramach dochodzenia.
- (242) Działalność w zakresie mieszanin mocznika i azotanu amonu stanowiła niewielką część działalności jednego z dwóch współpracujących importerów, który w rzeczywistości jest związkiem spółdzielni działającym w imieniu swoich członków. Inny importer, bardziej zależny od mieszanin mocznika i azotanu amonu, dostosowuje swoje ceny sprzedaży w zależności od rozwoju rynku mieszanin mocznika i azotanu amonu. Dwóch współpracujących importerów oferuje szeroki zakres usług lub produktów i ma kilka źródeł dostaw.
- (243) Wszelkie negatywne skutki dla importerów w Unii wynikające ze środków nie mogą przeważać nad pozytywnymi skutkami środków dla przemysłu Unii. Celem środków jest stworzenie równych warunków działania, z których mogą skorzystać wszystkie strony. Importerzy ogólnie oferują ponadto szeroki zakres nawozów lub usług i mają kilka źródeł dostaw. Większość stron, w tym obaj importerzy współpracujący, stwierdziło, że użytkownicy końcowi mieszanin mocznika i azotanu amonu, tj. rolnicy, byłiby stronami, na które wpływ miałyby ostatecznie (ewentualne) wzrosty cen wynikające ze środków.

7.3. Interes użytkowników

- (244) Jedenaście stron reprezentujących interesy użytkowników przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, chociaż odpowiedzi te zawierały ograniczoną liczbę weryfikowalnych danych.
- (245) Stowarzyszenia reprezentujące odpowiednie spółdzielnie lub rolników w Unii (Copa-Cogeca), Francji (Coop de France), Irlandii (Irish Farmers Association) i Finlandii (MTK) stwierdziły, że środki będą miały negatywny wpływ na użytkowników mieszanin mocznika i azotanu amonu, tj. na rolników. Znaczna liczba francuskich spółdzielni, związków lub grup spółdzielczych i platform zakupu towarów rolnych w imieniu rolników zwróciła uwagę na negatywny wpływ, jaki środki mogłyby mieć na francuskich rolników. Współpracujący producenci eksportujący, szereg importerów niepowiązanych i różne podmioty gospodarcze we Francji i Hiszpanii wyraziły podobną opinię.
- (246) Jeden duży francuski pośrednik, działający w sektorze produktów rolno-spożywczych i nawozów, stwierdził, że jakiegokolwiek środki antydumpingowe „będą musiały być łagodne”.
- (247) Niektóre strony twierdziły, że istnieje ograniczona liczba lub brak jest produktów substytucyjnych dla rolników (lub innych podmiotów gospodarczych), ponieważ produkcja nawozów azotowych w Unii jest niewystarczająca. Żadne informacje w aktach sprawy nie wskazują jednak na niedobór nawozów azotowych w Unii; ogólnie istnieje wiele źródeł dostaw nawozów azotowych, takie jak azotan amonowo-wapniowy, azotan amonu lub mocznik.

- (248) Niektóre z uwag dotyczyły znaczenia kosztów mieszanin mocznika i azotanu amonu w gospodarstwie (choć określenie ilościowe znacznie się różniło w zależności od strony) lub odnosiły się do tego, że rolnicy od wielu lat ponoszą szkody z różnych powodów (takich jak niskie zbiory w 2016 r., niskie ceny sprzedaży, zła pogoda lub wysoka konkurencyjność na rynku), a miejsca pracy są zagrożone. Zdaniem tych stron środki antydumpingowe zmusiłyby niektórych rolników do zaprzestania produkcji lub skutkowałyby dalszym pogorszeniem się sytuacji w sektorze, który nie może przenosić kosztów i musi zachować konkurencyjność na zglobalizowanym rynku. W przypadku niektórych stron środki antydumpingowe byłyby wynikiem kompromisu ze wspólną polityką rolną, która stanie się niewystarczająca, aby zagwarantować dochody i konkurencyjność gospodarstw.
- (249) Komisja odrzuciła te argumenty. Uznając, że wpływ może się różnić w zależności od rodzaju gospodarstwa lub od praktyki rolniczej, Komisja stwierdziła, że mieszaniny mocznika i azotanu amonu stanowią mniej niż około 1 % całkowitych kosztów rolnictwa w Unii. Wzrost cen wynikający z ewentualnych środków nie powinien zatem mieć znaczącego wpływu na cały sektor rolnictwa w Unii.
- (250) Biorąc pod uwagę, że mieszaniny mocznika i azotanu amonu jako nawóz obejmują bardzo zróżnicowane realia, a ich wykorzystanie znacznie się różni w zależności od uprawy, regionu itd., Komisja zbadała potencjalny wpływ środków na gospodarstwa zajmujące się uprawą pszenicy zwyczajnej (główniej uprawy z wykorzystaniem mieszanin mocznika i azotanu amonu) we Francji (głównym państwie produkującym pszenicę w Unii), które wykorzystują mieszaniny mocznika i azotanu amonu jako jedyne źródło nawozów azotowych.
- (251) W tak wyspecjalizowanych gospodarstwach w 2013 r. mieszaniny mocznika i azotanu amonu stanowiły 15,4 % kosztów⁽²⁷⁾. Komisja oszacowała, że w kampanii 2017/2018 mieszaniny mocznika i azotanu amonu stanowiły do 10 % całkowitych kosztów produkcji⁽²⁸⁾. Biorąc pod uwagę najwyższe nałożone tymczasowe cło antydumpingowe, oznaczałoby to wzrost kosztów produkcji o około 3 %⁽²⁹⁾, gdyby środki zostały przeniesione w tej samej proporcji. Ewentualny wzrost cen wynikający z nałożonych środków nie powinien mieć zatem nieproporcjonalnie dużego wpływu na gospodarstwa w „najbardziej pesymistycznym scenariuszu”, biorąc między innymi pod uwagę narzędzia, którymi dysponują rolnicy w celu zabezpieczenia rozsądnych cen mieszanin mocznika i azotanu amonu (np. łączenie zakupów za pośrednictwem platform zakupu lub ubezpieczenia w celu zabezpieczenia marży). Wiele gospodarstw w Unii polega ponadto na kilku uprawach.
- (252) Jeżeli chodzi o argument dotyczący wpływu na miejsca pracy w gospodarstwach, należy zauważyć, że rolnictwo w Unii jest od wielu lat lub będzie w przyszłości w coraz większym stopniu oparte na technologii; odnotowało również zmniejszenie poziomu siły roboczej, co zgodnie z prognozami będzie się utrzymywało⁽³⁰⁾. Oczekuje się, że wpływ środków antydumpingowych będzie ograniczony w porównaniu z obecnymi tendencjami.
- (253) Niezależnie od powyższych wstępnych ustaleń Komisja zachęca strony, które nie przedstawiły jeszcze swoich opinii, do składania oświadczeń dotyczących interesów użytkowników. Te uwagi i wszelkie inne elementy przekazane Komisji przez zainteresowane strony po wprowadzeniu środków tymczasowych w ustalonym terminie zostaną dokładnie przeanalizowane na etapie ostatecznym.

7.4. Pozostałe czynniki

- (254) W niniejszej sekcji podsumowano inne uwagi, które były wspólne dla kilku zainteresowanych stron. Stronami tymi są: producenci eksportujący, importerzy, stowarzyszenia reprezentujące odnośne spółdzielnie lub rolników w Unii, Francji i Irlandii, francuskie spółdzielnie, związki lub grupy spółdzielni, platformy zakupu towarów rolnych w imieniu rolników oraz różne podmioty gospodarcze we Francji, Hiszpanii i w innych częściach Unii.

⁽²⁷⁾ W świetle sprawozdania z 2013 r. dotyczącego gospodarstw w UE zajmujących się uprawą zbóż opartego na danych FADN [„EU cereal farms report 2013 based on FADN data”], DG AGRI, s. 44, w gospodarstwie specjalizującym się w uprawie pszenicy zwyczajnej we Francji w 2013 r. koszty (wszystkich rodzajów) nawozów wyniosły 286 EUR/ha. 15,4 % to wynik podziału 286 EUR przez sumę kosztów operacyjnych (1 003 EUR/ha) i amortyzacji (298 EUR/ha).

⁽²⁸⁾ W świetle sprawozdania z 2013 r. dotyczącego gospodarstw w UE zajmujących się uprawą zbóż opartego na danych FADN [„EU cereal farms report 2013 based on FADN data”], DG AGRI, s. 44, w gospodarstwie specjalizującym się w uprawie pszenicy zwyczajnej we Francji w 2013 r. koszty (wszystkich rodzajów) nawozów wyniosły 286 EUR/ha. Założono zatem, że w takim gospodarstwie koszty mieszanin mocznika i azotanu amonu wyniosłyby do 200 EUR/ha (70 % z 286 EUR/ha, ponieważ nawozy azotowe stanowią 70 % wszystkich nawozów wykorzystywanych w UE), co stanowi 13 % całkowitych kosztów produkcji w 2013 r. Odsetek ten spadł po 2013 r. Biorąc pod uwagę spadek cen nawozów azotowych we Francji od 2013 r. zgodnie z danymi opublikowanymi w „Agreste Bilan conjoncturel 2017 – Décembre 2017” (zob. <http://agreste.agriculture.gouv.fr/conjoncture/bilans-annuels-conjoncturels/>), można rozsądnie założyć, że w kampanii 2017/2018 w gospodarstwie zajmującym się uprawą pszenicy zwyczajnej we Francji z wykorzystaniem mieszanin mocznika i azotanu amonu jako jedyne źródła nawozów azotowych mieszaniny mocznika i azotanu amonu stanowiły do 10 % całkowitych kosztów produkcji.

⁽²⁹⁾ Udział ten wyniósłby 5 %, jeżeli zostałby obliczony na podstawie danych z przypisu 23.

⁽³⁰⁾ M.in. EU Agricultural Outlook for the Agricultural markets and Income 2017–2030, Komisja Europejska, 2017, s. 68.

- (255) Niektóre strony wyraziły sprzeciw wobec środków, argumentując, że przywóz jest konieczny, produkcja mieszanin mocznika i azotanu amonu w Unii nie jest na wystarczającym poziomie, rośnie różnica między popytem a podażą, a unijni producenci mieszanin mocznika i azotanu amonu preferują inne produkty o wartości dodanej. Komisja odrzuciła te argumenty. Ogólnie dostępne są wystarczające źródła zaopatrzenia w mieszaniny mocznika i azotanu amonu. Fakt, że produkcja mieszanin mocznika i azotanu amonu w Unii jest ograniczona, wzrost popytu na mieszaniny mocznika i azotanu amonu w Unii oraz zanik w Unii niektórych tradycyjnych źródeł dostaw mieszanin mocznika i azotanu amonu (np. jedno przedsiębiorstwo, które wcześniej produkowało mieszaniny mocznika i azotanu amonu we Francji, przestało się w całości na produkcję innych nawozów), nie uzasadniają dumpingu. Dochodzenie wykazało korzyści z zachowania kilku źródeł dostaw w Unii ⁽³¹⁾, włączając w to lokalnych producentów mieszanin mocznika i azotanu amonu, zamiast coraz większej zależności w zakresie mieszanin mocznika i azotanu amonu od państw trzecich, w których stosowane są nieuczciwe praktyki handlowe lub obserwuje się zakłócenia handlu surowcami lub większy ślad węglowy ⁽³²⁾. Z dochodzenia wynika również, że unijni producenci mieszanin mocznika i azotanu amonu mają zdolność lub możliwość zwiększenia produkcji mieszanin mocznika i azotanu amonu, jeżeli zapewnione będą równe warunki działania.
- (256) Niektóre strony twierdziły, że środki ograniczą stosowanie mieszanin mocznika i azotanu amonu, tj. nawozu, który ma mniej szkodliwy wpływ na środowisko niż inne nawozy, co oznacza kompromis z polityką ochrony środowiska. Komisja odrzuciła ten argument. Nawet jeżeli mieszaniny mocznika i azotanu amonu mają liczne zalety agronomiczne, nie są one neutralne dla środowiska i powodują w zasadzie wyższe straty podczas ulatniania się amoniaku niż nawozy oparte na azotanie.
- (257) Niektóre strony twierdziły, że inne podmioty gospodarcze poniosą szkodę, że w przypadku unijnych producentów mieszanin mocznika i azotanu amonu istnieje mniejsza liczba miejsc pracy niż w innych sektorach, że bezpieczeństwo żywnościowe jest zagrożone (ponieważ środki spowodują, że rolnicy będą stosowali mniej mieszanin mocznika i azotanu amonu, co zmniejszy wydajność, a tym samym plony) oraz że wszystkie nawozy azotowe staną się droższe (w taki sposób, że między poszczególnymi rodzajami nawozów pozostanie zwykła luka). Komisja odrzuciła te argumenty. Brak jest wiarygodnych szacunków dotyczących liczby miejsc pracy związanych z mieszaninami mocznika i azotanu amonu zapewnianych przez odnośne podmioty gospodarcze, podczas gdy – według zweryfikowanych danych – producenci unijni oferują ponad 1 000 miejsc pracy związanych z mieszaninami mocznika i azotanu amonu. Sześć stron reprezentujących interesy różnych podmiotów gospodarczych przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, chociaż zawierały one ograniczoną liczbą weryfikowalnych danych. Jeżeli chodzi o bezpieczeństwo żywnościowe, celem środków jest stworzenie równych warunków działania, z których mogą skorzystać wszystkie strony. Żadne informacje w aktach sprawy nie wskazują, że ewentualny wzrost cen mieszanin mocznika i azotanu amonu będzie miał znaczący wpływ na ceny innych nawozów.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (258) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wstępnego wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu mieszanin mocznika i azotanu amonu pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (259) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (260) W odniesieniu do przywozu mieszanin mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym pochodzących z Trynidadu i Tobago oraz ze Stanów Zjednoczonych Ameryki należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu (motyw 208 powyżej). Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (261) W odniesieniu do przywozu mieszanin mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym pochodzących z Rosji należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego. Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu wystarczyłoby do usunięcia szkody. Ponieważ stwierdzono zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, mianowicie w formie m.in. podatku od wywozu w wysokości 30 %, Komisja stwierdziła, że – jak przewidziano w art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego – w interesie Unii leżałoby ustalenie kwoty ceł na poziomie marginesu dumpingu, ponieważ cło niższe od marginesu dumpingu nie wystarczyłoby do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii.

⁽³¹⁾ Irlandzkie stowarzyszenie rolników Irish Farmers Association przyznaje, że rolnicy irlandzcy płacą jedne z najwyższych na świecie cen za nawozy (t18.010593). Wnioskodawca łączy ten fakt ze zniknięciem wiele lat temu lokalnego producenta nawozów (t18.011682).

⁽³²⁾ Ślad węglowy azotanu amonu wynosi 1,1 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę produktu w UE, 2,3 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę produktu w USA oraz 2,6 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla na tonę produktu w Rosji. Źródło: „Growing together”, Fertilizers Europe, 2018 r.

- (262) W związku z powyższymi stawkami tymczasowego cła antidumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed oceną, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Tymczasowe cło antidumpingowe
Rosja	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9
Rosja	Novomoskovsky Azot JSC	34,0	34,0	34,0
Rosja	Nevinnomyssky Azot JSC	34,0	34,0	34,0
Rosja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,0	34,0	34,0
Trynidad i Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,9	16,3	16,3
Trynidad i Tobago	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	55,9	16,3	16,3
Stany Zjednoczone Ameryki	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	22,6	22,6
Stany Zjednoczone Ameryki	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	37,3	22,6	22,6

- (263) Indywidualne stawki cła antidumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antidumpingowego.
- (264) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antidumpingowego w przypadku zmiany nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽³³⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zostanie opublikowane zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (265) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie ceł antidumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antidumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w poniższym art. 1 ust. 3. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antidumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (266) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antidumpingowych cło antidumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

9. REJESTRACJA

- (267) Jak wspomniano w sekcji 1.2, Komisja poddała rejestracji przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (268) W świetle ustaleń dokonanych na etapie tymczasowym należy zaniechać lub zaprzestać rejestracji przywozu.
- (269) Na obecnym etapie postępowania nie podjęto decyzji o ewentualnym stosowaniu środków antidumpingowych z mocą wsteczną. Decyzja taka zostanie podjęta na etapie ostatecznym.

⁽³³⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

10. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (270) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (271) Uwagi otrzymano od Fertilizers Europe i czterech producentów eksportujących. Komisja uwzględniła uwagi, które dotyczyły błędów pisarskich, i odpowiednio skorygowała marginesy.

11. PRZEPISY KOŃCOWE

- (272) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag w terminie 15 dni lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w terminie 5 dni.
- (273) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz mieszanin mocznika i azotanu amonu w roztworze wodnym lub amoniakalnym, obecnie objętych kodem CN 3102 80 00, pochodzących z Rosji, Trynidadu i Tobago oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Rosja	PJSC Acron	31,9	C500
Rosja	Novomoskovsky Azot JSC	34,0	C501
Rosja	Nevinnomyssky Azot JSC	34,0	C504
Rosja	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,0	C999
Trynidad i Tobago	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	16,3	C502
Trynidad i Tobago	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,3	C999
Stany Zjednoczone Ameryki	CF Industries Holdings, Inc.	22,6	C503
Stany Zjednoczone Ameryki	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	22,6	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji pisemne uwagi dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.
2. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski złożone poza tym terminem i może, w stosownych przypadkach, podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/455 z dnia 20 marca 2019 r. ⁽³⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”).
2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji w Unii nie później niż 3 tygodnie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do czasu wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 kwietnia 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽³⁴⁾ Dz.U. L 79 z 21.3.2019, s. 9.